Περιοδος 2η,
Νο 69
Δεκεμβρης '97
40 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Εκδιδεται απο την Οργανωση Εργατικη Δημοκρατια

Στις αλλες σελιδες

Φεστιβαλ Ειρηνης: Για ενα μαζικο αντιπολεμικο κινημα σελ. 2

Ε.Ε.: Καπιταλιστικο φρουριο σελ. 11

Η κληρονομια που αφηνει πισω του το '97 σελ. 6 - 7

Τιμη ενισχυσης 1 λιρα

ΜΑΥΡΟ ΣΤΟΝ ΚΛΗΡΙΔΗ

Μαυρίζουμε τη λιτότητα και το σοβινισμό

ΨΗΦΟ ΣΤΟΝ ΙΑΚΩΒΟΥ

Αλλα η ψηφος δεν αρκει

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ

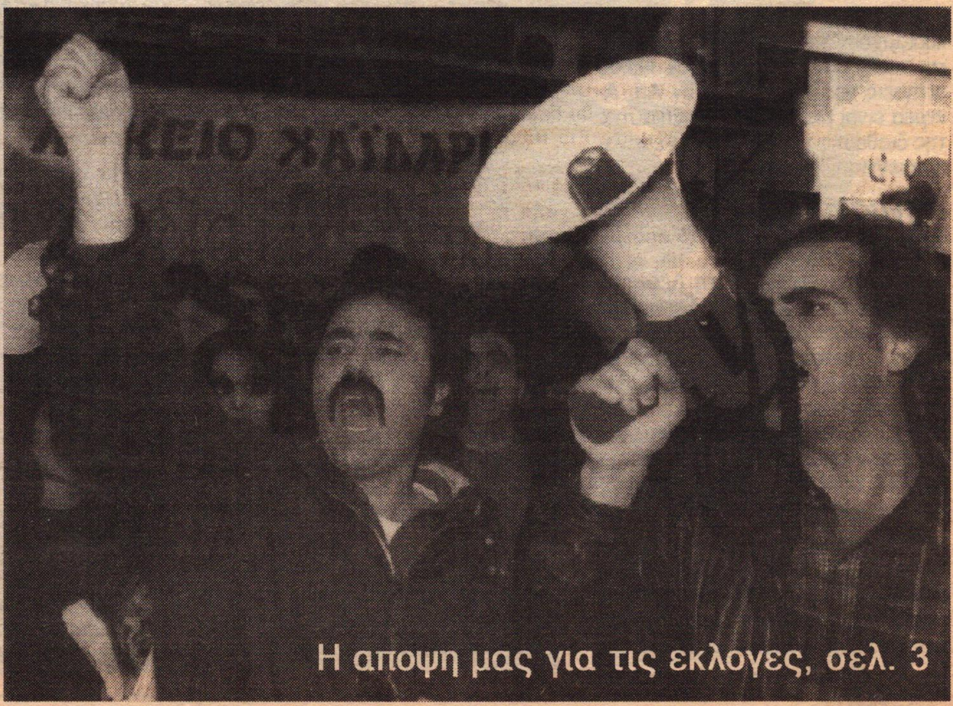

Η αποψη μας για τις εκλογες, σελ. 3

Φανταστικο το ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΙΡΗΝΗΣ

Ιστορικο γεγονος χαρακτηρισαν ελληνοκυπριοι και τουρκοκυπριοι εκπροσωποι οργανωσεων το Φεστιβαλ Ειρηνης που οργανωθηκε το Σαββατο 29 Νοεμβρη στην αυλη του Ληδρα Παλας.

Το Φεστιβαλ οργανωθηκε απο 18 ελληνοκυπριακες και 14 τουρκοκυπριακες οργανωσεις, πολιτικες, συνδικαλιστικες, γυναικειες, νεολαϊστικες, και αλλες . Οι 32 οργανωσεις κατα τη διαρκεια του Φεστιβαλ υπογραψαν κοινη αντιπολεμικη διακηρυξη με την οποια καταγγελουν την *«κλιμακωση της στρατιωτικης αντιπαραθεσης και την εξαρση του εθνικισμου»* και καλουν σε αγωνα εναντια στον εθνικισμο και τον πολεμο.

Ειναι η πρωτη φορα τα τελευταια 40 χρονια που ελληνοκυπριακες και τουρκοκυπριακες οργανωσεις με δικη τους κοινη πρωτοβουλια διοργανωσαν μια τετοια εκδηλωση, ενα Φεστιβαλ ειρηνης, ανοιχτο σε ολους. Πρωτη φορα κυκλοφορησε μια κοινη ελληνοτουρκικη αντιπολεμικη αφισσα και κολληθηκε και στις δυο πλευρες, ενω η διακηρυξη τυπωθηκε στα ελληνικα και τα τουρκικα στην ιδια σελιδα και μοιραστηκε σε χιλιαδες αντιτυπα.

Στο καλεσμα των 32 οργανωσεων υπηρξε μαζικη ανταποκριση. Περισσοτερα απο 4000 ατομα συμμετειχαν στο Φεστιβαλ που εκτος απο τους χαιρετισμους και την υπογραφη της διακηρυξης περιλαμβανε και καλλιτεχνικο προγραμμα απο μουσικα και χορευτικα συγκροτηματα και απο τις δυο πλευρες.

Δημιουργηθηκε ενα εξαιρετικα ζεστο κλιμα, με συνθηματα για την ειρηνη, τραγουδια και χωρους. Ο πολιτικος χαρακτηρας της εκδηλωσης εδωσε την ευκαιρια για πολιτικες συζητησεις στα διαφορα πηγαδακια που δημιουργηθηκαν. Κοινη διαπιστωση ολων, οτι αυτα που ενωνουν τους απλους ανθρωπους των δυο πλευρων ειναι πολυ περισσοτερα απο αυτα που τους χωριζουν.

Η επιθυμια για περισσοτερες επαφες και συζητησεις και η αναγκη για περισσοτερη δραση εναντια στον εθνικισμο και τον πολεμο ηταν ολοφανερη. Τα καλεσματα καποιων σοβινιστικων οργανωσεων τις προηγουμενες μερες για σαμποταρισμα της εκδηλωσης οχι μονο επεσαν στο κενο αλλα εδειξαν και την μεγαλη απομονωση στην οποια βρισκονται οι διαφοροι ακροδεξιοι σοβινιστες που πρωτοστατουν σε αυτα.

Οι 32 οργανωσεις εχουν εξαγγειλει ηδη νεα δικοινοτικη εκδηλωση την ερχομενη Ανοιξη και αποφασισαν τη δημιουργια μονιμης συντονιστικης επιτροπης για να συντονισει τις κοινες δραστηριοτητες τους για το μελλον.

Η Εργατικη Δημοκρατια που πηρε απο την αρχη ενεργα μερος στην προσπαθεια να στηθει αυτη η πρωτοβουλια και να συγκροτηθει ο «Φορεας για την Ειρηνη και την Επανενωση εναντια στο σοβινισμο» που αποτελειται απο τις 18 οργανωσεις που καλεσαν το Φεστιβαλ Ειρηνης απο την ελληνοκυπριακη πλευρα, εδωσε ολες τις δυναμεις της για την επιτυχια του. Οργανωσε εξορμησεις με μοιρασμα του φυλλαδιου και της διακηρυξης σε κεντρικα σημεια της Λευκωσιας και σε δεκαδες συλλογους και εργατικους χωρους.

Η επιτυχια της εκδηλωσης γεμιζει με ικανοποιηση και εθνουσιασμο καθε αγωνιστη της επαναπροσεγγισης.

Μαζικη συμμετοχη και θερμο το κλιμα στο Φεστιβαλ Ειρηνης (φωτο πανω) Απο την εξορμηση συνεργειου της Εργατικης Δημοκρατιας στη Πλατεια Ελευθεριας για προπαγανδιση του Φεστιβαλ. Η ανταποκριση ηταν φανταστικη. (φωτο κατω)

Για ενα αντιπολεμικο κινημα

Η μαζικη συμμετοχη του κοσμου σε ολες τις εκδηλωσεις επαναπροσεγγισης και το θερμο κλιμα που κυριαρχει δειχνει ποσο εντονο ειναι το αντιπολεμικο αισθημα μεσα στους απλους ανθρωπους και των δυο πλευρων.

Δεν υπαρχει αμφιβολια οτι πολλοι ανθρωποι και απο τις δυο πλευρες κουβαλουν μαζι τους πολυ πονο απο το παρελθον. Εχασαν αγαπημενα προσωπα, τα σπιτια τους και ολα τους τα υπαρχοντα. Για περισσοτερες απο τρεις δεκαετιες αθωο αιμα χυνεται αδικα στο βωμο του εθνικιστικου μισους.

Παρ ολα αυτα ομως πολλοι απο αυτους σημερα θελουν ν'αφησουν πισω του αυτες τις πικρες εμπειριες και να κοιταξουν μπροστα. Δεν θελουν αυτα που οι ιδιοι εζησαν να τα ζησουν ξανα τα παιδια τους. Οι νεοι που δεν τα εζησαν αλλα ζουν τις συνεπειες τους θελουν να ζησουν χωρις μισος και πολεμους.

Αυτα τα αισθηματα αρχιζουν να κυριαρχουν σε σημαντικα κομματια και των δυο κοινοτητων. Οι 10,000 αιτησεις για επισκεψη στον Απ. Αντρεα ειναι μια ακομη ενδειξη αυτης της διαθεσης του κοσμου για επαναπροσεγγίση.

Ρηγματα στον εθνικισμο

Οι κρισεις στα Ιμια, τη Δερυνεια και για τους S-300, που κοντεψαν να οδηγησουν σε θερμα επεισοδια, εκαναν πολυ κοσμο να συνειδητοποιησει οτι η απειλη του πολεμου δεν ειναι τοσο μακρια οσο φανταζονταν. Αυτο μαζι με τα προβληματα που δημιουργει η οικονομικη κριση, λιτοτητα, περικοπες, απολυσεις προκαλουν σημαντικα ρηγματα στον εθνικισμο.

Ο εθνικισμος δεν ειναι κατι που το φερνουν μαζι τους οι απλοι ανθρωποι. Ειναι κατι που ερχεται απο τα πανω, που το καλιεργουν οι αρχουσες ταξεις για να μπορουν να πειθουν τους εργαζομενους να υποστηριζουν τα αρπαχτικα τους σχεδια και να εξυπηρετουν τα συμφεροντα τους. Καλιεργουν την εικονα οτι εργατες και αφεντικα ανηκουμε στην ιδια ομαδα, στο ιδιο εθνος, εχουμε κοινα συμφεροντα.

Αυτη ομως ειναι μια ψευτικη εικονα που προσπαθει να κρυψει την πραγματικη εικονα που υπαρχει στη κοινωνια, την πραγματικη διαχωριστικη γραμμη που χωριζει καθετα αυτους τους λιγους που βρισκονται στις κορυφες της κοινωνιας και πλουτιζουν απο τον κοπο μας, και εμας, που εχουμε μονο τα δυο μας χερια για να δουλευουμε. Σ' αυτους που κερδιζουν απο τους πολεμους και εμας που σκοτωνομαστε σ' αυτους.

Δεν ειναι οι απλοι ανθρωποι των δυο πλευρων που ευθυνονται για τον πολεμο στη Κυπρο αλλα οι αρχουσες ταξεις και των δυο πλευρων που ηθελαν να εξασφαλισουν την πολιτικη, στρατιωτικη και οικονομικη κυριαρχια και τα συμφεροντα τους στο νησι και οι διαφορες αλλες ιμπεριαλιστικες δυναμεις που εριχναν λαδι στη φωτια.

Διεθνισμος

Μπορει να μην αποφασιζουν οι απλοι ανθρωποι τους πολεμους, αλλα μπορουν να τους σταματουν. Αν αρνηθουν αυτοι να πολεμησουν δεν προκειται να παει ο Κληριδης και ο Ντεκτας ή τα παιδια τους να πολεμησουν.

Για να γινει κατι τετοιο ομως χρειαζεται οι απλοι ανθρωποι των δυο πλευρων να ξεπερασουν τα εμποδια και τις προκαταληψεις που δημιουργει ο εθνικισμος. Να δουν οτι ο πολεμος στην Κυπρο ειναι αδικος και απο τις δυο πλευρες.

Κανεις λογικος ανθρωπος δεν θα ηθελε να παρει μερος σε ενα αδικο πολεμο και να σκοτωσει ή να σκοτωθει για χαρη των συμφεροντων των αφεντικων του. Αυτων δηλαδη που ενω μιλουν για πατριδα και κοινα συμφεροντα, μολις τα κερδη τους αντιμετωπισουν προβληματα τον απολυουν και τον πετανε σαν στημενη λεμονοκουπα στην μιζερια και την εξαθλιωση ή των τραπεζιτων που απειλουν να του παρουν το σπιτι γιατι δεν μπορει να πληρωσει τη δοση, και να τον μετατρεψουν σε προσφυγα, που δεν θα μπορει μαλιστα να ελπιζει σε καμια βοηθεια.

Αποκαλυπτοντας τις ευθυνες και το ρολο της δικης μας αρχουσας ταξης στο κυπριακο, βοηθαμε να σπασουν οι δεσμοι που δενουν τους εργατες με τα αφεντικα και τους δινουν την δυνατοτητα να τους σπρωχνουν στην αλληλοσφαγη με τους εργατες της αλλης πλευρας.

Αυτο το στοχο πρεπει να εχει η πολιτικη της επαναπροσεγγισης. Γι αυτο και η Εργατικη Δημοκρατια παντα επεμενε σε μια πολιτικη που να συγκεντρωνεται στο να αποκαλυπτει πρωτα και κυρια τις ευθυνες τις δικης μας αρχουσας ταξης, να αποκαλυπτει τα εγκληματα της και τα σχεδια της σε βαρος των Τουρκοκυπριων. Οχι γιατι θεωρουσαμε ή θεωρουμε οτι η αρχουσα ταξης της αλλης πλευρας ειναι λιγοτερο υπευθυνη αλλα γιατι απευθυνομαστε στους ελληνοκυπριους εργαζομενους. Δεν υπαρχει κανενας ελληνοκυπριος που να πιστευει οτι ο Ντεκτας ειναι αθωα περιστερα. Πολλοι ομως πιστευουν οτι ο Μακαριος, ο Κληριδης, ο Κυπριανου, ο Βασιλειου, ο Λυσσαριδης ή ο Ιακωβου ηταν αθωες περιστερες και ειναι ετοιμοι να τους ακολουθησουν στα αντιδραστικα τους σχεδια και επιδιωξεις σε βαρος των Τουρκοκυπριων.

Ενα τετοιο κινημα επαναπροσεγγισης μπορει να αποτελεσει σημερα σημαντικο παραγοντα στην παλη εναντια στον πολεμο. Προς αυτη την κατευθυνση πρεπει να στραφουν οι προσπαθειες του «Φορεα για την Ειρηνη και την Επανενωση, εναντια στο Σοβινισμο»

Ντινος Αγιομαμιτης

Πως προχωρουμε

Οι δικοινοτικες εκδηλωσεις δεν πρεπει να εχουν σα στοχο απλα και μονο να συναντηθουν οι απλοι ανθρωποι απο τις δυο πλευρες, να ανταλαξουν εμπειριες, να χορεψουν και να τραγουδησουν. Πρεπει να παρουν τον χαρακτηρα πολιτικης παρεμβασης που να στοχευει να εμποδισει τον πολεμο.

Χρειαζεται να παρουμε πρωτοβουλιες που να δωσουν τη δυνατοτητα στον κοσμο να δει τον εαυτο του σαν μερος ενος αντιπολεμικου κινηματος που μπορει να παιξει ρολο. Οχι για να βοηθησει τους ηγετες των δυο πλευρων να καταληξουν σε μια διευθετηση, οπως θελουν διαφοροι αστοι επαναπροσεγγιστες, αλλα για να τους πιεσει ωστε αυτη η διευθετηση να ειναι πανω απ ολα ειρηνικη. Να ειναι αμοιβαια αποδεχτη και οχι αποτελεσμα στρατιωτικων, πολιτικων ή οικονομικων πιεσεων και εκβιασμων της μιας πλευρας πανω στην αλλη. Δεν μπορουμε να μιλουμε για επαναπροσεγγιση και την ιδια στιγμη να υποστηριζουμε τους εξοπλισμους και τους S-300 οπως ο Λορδος.

Με μια τετοια προοπτικη πρεπει να προχωρησουμε σε νεες πρωτοβουλιες οπως για παραδειγμα μια μεγαλη αντιπολεμικη συναυλια με ελληνες και τουρκους καλιτεχνες στο Ληδρα Παλας ή στο αεροδρομιο Λευκωσιας. Κατι τετοιο θα δωσει την δυνατοτητα να μαζευτουν χιλιαδες ελληνοκυπριοι και τουρκοκυπριοι για να εκφρασουν την επιθυμια τους για ειρηνη.

Ειναι σημαντικο ακομα να παρτουν πρωτοβουλιες που να δινουν την δυνατοτητα στην εργατικη ταξη να μπει στη πρωτοπορια του αντιπολεμικου κινηματος. Μια τετοια πρωτοβουλια θα ηταν σιγουρα και η προετοιμασια για κοινο γιορτασμο της Πρωτομαγιας. Δυο μεγαλες πορειες που θα ξεκινουν απο την πλατεια Ελευθεριας και τη Πλατεια Σαραγιου για παραδειγμα και θα καταληγουν στην αυλη του Ληδρα Παλας με κοινα συνθηματα και πανώ θα ηταν ενα πολυ δυνατο μηνυμα προς ολους, οτι οι εργατες των δυο πλευρων δεν θελουν τον πολεμο.

Για να προετοιμαστουν αυτες οι εκδηλωσεις και να εχουν επιτυχια χρειαζεται να οργανωθουν εξορμησεις στους χωρους δουλειας, για να γινουν συζητησεις και να εξηγηθει η σημασια αυτων των εκδηλωσεων και να οργανωθει η συμμετοχη του κοσμου σε αυτες. Θα πρεπει να κυκλοφορησουν κοινες αφισσες, αυτοκολλητα, μπλουζακια που να δινουν τη δυνατοτητα στους εργαζομενους και τη νεολαια να δειχνουν καθε στιγμη την αντιπολεμικη και αντισοβινιστικη τους διαθεση.

Μεσα απο μια τετοια πορεια μπορουμε να φτασουμε στην υιοθετηση μια κοινης αντιπολεμικης στασης που να δηλωνει απεριφραστα οτι αν οι αρχουσες ταξεις «μας» αποφασισουν πολεμο θα μας βρουν αντιθετους και θα αρνηθουμε να πολεμησουμε τ'αδελφια μας στην αλλη πλευρα.

Με αυτο το τροπο μπορουμε να αποτρεψουμε νεο αιματοκυλισμα στην Κυπρο. Ειναι ενας αγωνας που η Εργατικη Δημοκρατια τον δινει με ολες τις τες δυναμεις και καλει καθε αντισοβινιστη, καθε υποστηριχτη της επαναπροσεγγισης να ελθει να αγωνιστουμε μαζι.

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

Η ψηφος δεν αρκει χρειαζονται αγωνες εργατικοι

Τα πολιτικα παζαρια οι συναλλαγες και τα παρε-δωσε μεταξυ των κομματων εχουν προκαλεσει τη δυσφορια και αηδια του κοσμου. Τα εκλογικα σεναρια για το ποιος και πως θα εξασφαλισει την υποστηριξη του άλλου μοιαζουν με φωσκολικα σεναρια.

Ο Αναστασιαδης του ΔΗ.ΣΥ πότε γλυφει και πότε φτυνει το ΔΗΚΟ. Ο Κυπριανου διερωταται ποιον απο τους δυο Αναστασιαδηδες να πιστεψει. Την ιδια ωρα το απορριπτικο ΔΗΚΟ «ζητα προσφορες» για τις προεδρικες εκλογες, ενω τελευταια «φωτογραφιζει» για υποψηφιο του, ενα συναγερμικο στελεχος, δηλωμενο συμβουλο του Κληριδη και πατερα του ενδοτισμου, τον Αλεκο Μαρκιδη.

Οι συμμαχιες απο αντιθετες πολιτικες κατευθυνσεις εχουν γινει καθημερινο φαινομενο, ενω τα διαφορα επιτελεια μοιραζουν υπουργεια, και «θεσεις» για να κερδισουν συμμαχιες.

Ολοι κατηγορουν αυτα τα παζαρια και τις προσφορες και ομως ολοι τα κανουν. Ολοι μετρουν κουκια και αριθμους για να εξασφαλισουν, την εξουσια ανεξαρτητα απο πολιτικες θεσεις και αρχες. Ακομα και τα μικρα κομματα παιζουν μ'αυτα τα παζαρια αφου το καθενα πιστευει οτι μπορει να γινει ο ρυθμιστικος παραγοντας για τις προεδρικες εκλογες και εκβιαζουν τα μεγαλα κομματα.

Κτυπημα της εργατικης ταξης

Την ιδια στιγμη που τα κομματα ασχολουνται με τα προεκλογικα σεναρια η κυβερνηση Κληριδη εκμεταλλευεται την περιοδο για να εντεινει τα χτυπηματα της σε βαρος της εργατικης ταξης. Ετοιμαζεται να πετσοκοψει την ΑΤΑ οπως προβλεπει η προταση Κληριδη που δεχτηκε η ΠΑΣΥΔΥ και η ΣΕΚ και η οποια θα ισχυσει απο την 1/1/98. Προσπαθει να περασει τις ιδιωτικοποιησεις και την απαγορευση των απεργιων.

Η πανεπιστημιουπολη αναβαλλεται απο χρονο σε χρονο, οπως και η αναβαθμιση του πτυχιου των φοιτητων του ΑΤΙ. Ενα σωρο δρομοι οπως του Καμπου και της Δεκελιας-Παραλιμνιου χαρασσονται και ξαναχαρασσονται μα δεν γινονται. Αυτο ειναι το «κυβερνητικο εργο» του Κληριδη για την εργατικη ταξη και τη νεολαια. Στο μονο που εχει επιδοση ειναι στα αποκαλυπτηρια μνημειων και την ηρωολατρεια.

Δηλωνει οτι δεν προκειται να ικανοποιησει κανενα αιτημα μεχρι τις εκλογες για να μην κατηγορηθει ταχα για προεκλογικες παροχες, τη στιγμη που εκκρεμουν οι συλλογικες συμβασεις σε μια σειρα απο κλαδους που δεν εχουν ανανεωθει εξαιτιας της δικής της αδιαλλαξιας.

Την ιδια στιγμη που αρνειται να ικανοποιησει τα αιτηματα των εργαζομενων και απειλει οτι δεν θα ανεχτει απεργιες, ετοιμαζει νεα σχεδια για ενισχυση των βιομηχανων και των ξενοδοχων και παραχωρει νεες χαλαρωσεις στους μεγαλοκαρχαριες σαν το Φωτιαδη και τον Μητροπολιτη Παφου στον Ακαμα. Γι αυτους δεν υπαρχει καμια δεσμευση και κανενας περιορισμος. Ο Ρολογης, ο Πιεριδης, ο Πιττας και το υπολοιπο συναφι της ΟΕΒ και του ΚΕΒΕ μπαινοβγαινουν στο προεδρικο οποτε θελουν και κανονιζουν οτι θελουν. Αυτο φαινεται οτι θα συνεχιστει και με το προϋπολογισμο του '98 που θα συνεχισει να προεσφερει λιτοτητα και περικοπες για την εργατικη ταξη και επιδοτησεις, φοροαπαλλαγες και αλλα «κινητρα» για τους βιομηχανους και τους ξενοδοχους.

Μαυρο στον Κληριδη

Η εργατικη ταξη δεν πρεπει να παρασυρεται απο τα εκλογικα παζαρια και τις σεναριολογιες. Η υποψηφιοτητα Μαρκιδη ειτε υποβληθει ειτε οχι, εχει μονο ενα στοχο: να διατηρησει τον Συναγερμο στην εξουσια και το ΔΗΚΟ στη συγκυβερνηση. Κατι που το δηλωνουν και δημοσια οι ιδιοι οι υποστηριχτες αυτης της υποψηφιοτητας.

Πεντε χρονια Κληριδη και συγκυβερνησης με το ΔΗΚΟ ηταν αρκετα. Φτανει πια. Θελουμε να πεταξουμε εξω απο το προεδρικο τους πραξικοπηματιες και τους οπαδους του γριβισμου, των ελληνοκεντρικων δογματων και των S 300. Θελουμε να μαυρισουμε την λιτοτητα, τον σοβινισμο και την πολεμοκαπηλεια. Θελουμε να ξεφορτωθουμε την κυβερνηση των κεφαλαιοκρατων που παιρνει απο τους φτωχους και δινει στους πλουσιους.

Γι αυτο χρησιμοποιουμε το ψηφο μας υπερ του Ιακωβου, υπερ του υποψηφιου που στηριζει η αριστερα. Ψηφιζουμε Ιακωβου χωρις κανενα ενδιασμο αλλά και χωρις καμια αυταπατη. Ψηφιζουμε τον Ιακωβου οχι γι'αυτα που εκπροσωπει ή γιατι μας εκφραζει αλλα για την επιδραση που θα εχει η νικη του πανω στην αυτοπεποιθηση και το ηθικο των πιο ταξικα συνειδητων κομματιων της εργατικης ταξης. Θα ειναι μια νικη του υποψηφιου της αριστερας εναντιον του υποψηφιου των κεφαλαιοκρατων και θα ανεβασει το ηθικο και την αυτοπεποιθηση των πιο πρωτοπορων εργατων και θα σπασει την αυτοπεποιθηση των ακροδεξιων σοβινιστων και των αφεντικων. Την επομενη μερα των εκλογων θελουμε να χαμογελουν οι εργατες και οχι οι Ζηβαναριδες, οι Ρολογηδες, οι Σιακοληδες και οι ομοιοι τους.

Απο αυτο θα εξαρτηθει σε μεγαλο βαθμο η δυνατοτητα της εργατικης ταξης να αντισταθει στις επιθεσεις του κεφαλαιου που θα συνεχισουν και μετα τις εκλογες, οποιος κι αν βρισκεται στο προεδρικο.

Σοσιαλιστικη οργανωση

Γι'αυτο η ψηφος δεν αρκει. Χρειαζεται σοσιαλιστικη οργανωση και προοπτικη. Χρειαζεται μια πολιτικη που να βαζει μπροστα την προοπτικη της ανατροπης οχι μονο της κυβερνησης του κεφαλαιου αλλα και του ιδιου του καπιταλισμου.

Γι αυτο καμμια αναστολη και ανακωχη των αγωνων και των απεργιων μας δεν πρεπει να δεχτουμε για χαριν των εκλογων. Αντιθετα χρειαζεται η ενισχυση και η εντατικοποιηση των αγωνων μας. Σημερα μια σειρα κλαδοι βρισκονται σε κινητοποιησεις, οι γιατροι, οι ταχυδρομικοι, οι τηλεφωνητες, οι πιλοτοι, οι εκτακτοι, οι μουσικοι. Η νικη σε αυτους του αγωνες ειναι η καλυτερη συνεισφορα για να ξεφορτωθουμε στα σιγουρα και τον Κληριδη και την πολιτικη που αντιπροσοπευει.

Γι αυτο παλευει η Εργατικη Δημοκρατια και καλει τον καθε ενα που θελει να ξεφορτωθει το Κληριδη να ελθει να παλεψουμε μαζι.

ORTAK ÜLKE ΚΟΙΝΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

BARIŞ FESTİVALİ

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΙΡΗΝΗΣ

LEDRA PALACE

29 KASIM 1997 CUMARTESİ SAAT :14.00 - 18.00

29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1997 ΣΑΒΒΑΤΟ ΩΡΑ:14.00 - 18.00

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Αλλες 108 λιρες προστεθηκαν τον περασμενο μηνα στην οικονομικη εξορμηση ανεβαζοντας το συνολικο ποσο που μαζευτηκε μεχρι τωρα στις 2001 λιρες.

Εχουμε μπει στον τελευταιο μηνα και με το Πρωτοχρονιατικο παρτυ ελπιζουμε να κανουμε ενα κλεισιμο της εξορμησης καλυπτωντας το τελικο στοχο μας.

Μπορειτε να μας ενισχυσετε αγοραζοντας αγοραζοντας προσκλησεις για το παρτυ ή λαχεια για την κληρωση.

Η οικονομικη ενισχυση σας να θυμαστε παντα οτι ειναι ενισχυση των επαναστατικων ιδεων. Θα μετατραπει σε αντιπολεμικες πρωτοβουλιες, αφισσες, πανω και προκυρηξεις

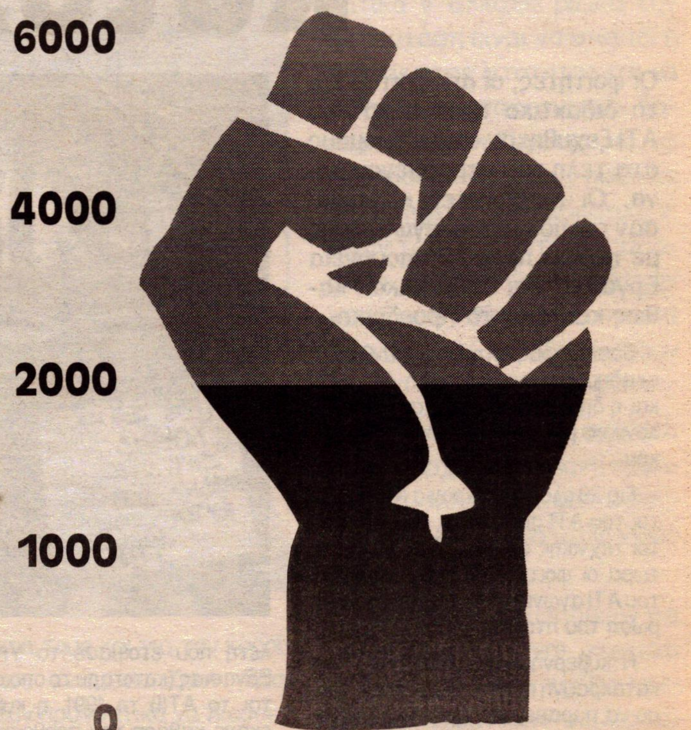

Θα μας δωσει τη δυνατοτητα να ειμαστε κοντα στους αγωνες της εργατικης ταξης και της νεολαιας

Για αυτο και η πιο σημαντικη ενισχυση ειναι να παίρνετε και να διαδιεδετε την εφημεριδα.

ΞΕΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

Οι περιορισμοι φερνουν την καταστολη

Ενα ρεπορταζ στη τηλεοραση για την ζωη των ξενων εργατων, ειχε τραγικο τελος αφου οδηγησε στον ξυλοδαρμο και την απελαση ζευγους Σριλανκεζων. Μετα την εμφανιση τους στην τηλεοραση, οπου μιλησαν για καποια προβληματα που ειχαν ζωντας και δουλευοντας στην Κυπρο, οκτω αστυνομικοι πηγαν την επομενη στο σπιτι τους και αφου τους καποποιησαν βαναυσα τους εστειλαν πισω στην πατριδα τους.

Πριν προλαβει να σταματησει ο θορυβος γυρω απο αυτο, ερχεται απο την Λεμεσο η ειδηση οτι αστυνομικοι με πολιτικα πυροβολησαν και τραυματισαν αιγυπτιο εργατη γιατι ταχα δεν σταματησε να τους δωσει τα στοιχεια του. Η ιστορια ηταν τοσο προκλητικη που πολυς κοσμος που ηταν παρον στο περιστατικο, θελησε να μιλησει στα καναλια καταγγελοντας οτι τον πυροβολησαν εν ψυχρω.

Λιγες μερες μετα εγινε γνωστο ενα νεο περιστατικο κακοποιησης Αιγυπτιου απο ατυνομικο. Και βεβαια αυτα ειναι μονο τα ελαχιστα που βλεπουν το φως της δημοσιοτητας.

Αντιδρασεις

Μετα απο μια μακρα σιωπη ανοχης ή χειροτερα επιβραβευσης των ρατσιστικων νομοθεσιων για περιορισμο στην εισοδο και εργοδοτηση ξενων, αρχισαμε να βλεπουμε αραια και καποια ρεπορταζ τοσο στις εφημεριδες οσο και στα καναλια για τη μιζερη ζωη των ξενων. Η ξεκαθαρα βαρβαρη σταση της αστυνομιας απεναντι στους ξενους, και οι αντιδρασεις απο τον ιδιο το κοσμο αναγκασε πολλα ΜΜΕ αλλα και βουλευτες να ασχοληθουν πιο ανθρωπινα με τους ξενους εργατες.

Η προσπαθεια ομως ειναι να δωθει η εικονα οτι αυτα ειναι μεμωνομενα απο καποιους ανεγκεφαλους αστυνομικους ή εργοδοτες ή ακομα και καποιους απλους πολιτες, αφηνοντας πισω τοσο την ευθυνη των ΜΜΕ που καθημερινα ξερνουν ενα ρατσιστικο εμετο για «ναρκομανεις, κλεφτες και μαφιοζους ξενους» οσο και της κυβερνησης που με τα ρατσιστικα νομοσχειδια δινει τη δυνατοτητα στο καθε μπατσο να παρει το νομο στα χερια του.

Ειναι σιγουρα θετικο το οτι επιτελους αρχισαν καποιοι να ασχολουνται και με τα προβληματα των ξενων. Στυη ουσια ομως αυτο που τους απασχολει ολους ΜΜΕ, βουλευτες και φιλευλευθερους αστους, δεν ειναι το πως οι ξενοι θα ζουν και θα εργαζονται με ασφαλεια αλλα το πως θα περιορισουν τον αριθμο τους, και πως θα διωξουν τους «παρανομους» με «ανθρωπινο τροπο».

Απο τα πανω

Ο ρατσισμος δεν ερχεται απο το πουθενα. Ο στοχος του ελεγχου των συνορων και ολων των βαρβαρων μετρων που παιρνουν εναντια στους μεταναστες εργατες, ειναι πολιτικος: Οι αρχουσες ταξεις θελουν απο την μια να ξεζουμιζουν τους ξενους με φτηνα μεροκαματα και απο την αλλη να τους μετατρεπουν σε αποδιοπομπαιους τραγους για την ανεργια, την εγκληματικοτητα και ολα τα κακα που μας φορτωνει το αποτυχημενο τους συστημα.

Απο την αλλη δυστυχως, εδω και πολυ καιρο οι ηγεσιες των συντεχνιων πιεζουν για περισσοτερους περιορισμους για την εισαγωγη και εργοδοτηση ξενων. Καθε φορα που ενας κλαδος της οικονομιας περνα κριση και οι εργοδοτες για να περισωσουν τα κερδη τους απολυουν προσωπικο, ή παραβιαζουν την συλλογικη συμβαση, οι συντεχνιακοι ηγετες χρησιμοποιουν τους ξενους εργατες σαν εξιλαστηρια θυματα. Αυτο εγινε και στην Υποδηση και στην Ενδυση και στην Τουριστικη Βιομηχανια και οπου υπαρχει εστω και ενας ξενος εργατης.

Αντι να οργανωσουν το θυμο των εργατων εναντια στα αφεντικα που ειναι οι κυριοι και οι μονοι υπευθυνοι για την ανεργια και τα χαμηλα μεροκαματα, την στρεφουν εναντια στους ξενους. Υποστηριζουν την απαγορευση εισοδου στους ξενους και αυστηροτερο ελεγχο στα λιμανια και τα αεροδρομια και παιζουν τον ρολο του αστυνομικου καταγγελλοντας «παρανομους» εργατες. Μ'αυτο τον τροπο νομιμοποιουν την κρατικη καταστολη εναντια στους ξενους ενω ταυτοχρονα βοηθουν στη διαδωση των ρατσιστικων αντιληψεων και ιδεων και μεσα στους ιδιους τους εργατες.

Εργατες ενωμενοι

Ο ρατσισμος εξυπηρετει μονο τους καπιταλιστες. Βαζει τους εργατες τον ενα εναντια στον αλλο και τους αποτρεπει απο το να παλεψουν αποτελεσματικα εναντια στα αφεντικα που τους εκμεταλευονται ολους, ανεξαρτητα απο χρωμα ή εθνοτητητα.

Οι ελληνοκυπριοι εργατες ξερουν πολυ καλα τι σημαινει να δουλευεις μακρυα απο τους δικους σου σε ξενο τοπο μιας και πολλοι απο αυτους δουλεψαν και δουλευουν ακομα στο εξωτερικο. Ειναι ακομα πολλες οι φορες που κοσμος προστατεψε παρανομους εργατες απο την αστυνομια ή καταγγειλε την βαρβαροτητα απεναντι τους, οπως την τελευταια περιπτωση στην Λεμεσο.

Η παλη εναντια στο ρατσισμο δεν μπορει να γινεται με απλες διακηρυξεις και δακρυβρεχτα ρεπορταζ. Χρειαζεται να ζητησουμε πολυ συγκεκριμενα πραγματα οπως την ελευθερη εισοδο και την καταργηση των ρατσιστικων περιορισμων. Αυτο θα απαλλαξει τους ξενους εργατες οχι μονο απο το αγχος της παρανομιας αλλα και απο το φοβο της απελασης. Να ζητησουμε την νομιμοποιηση ολων των ξενων εργαζομενων που βρισκονται στην χωρα μας, αμεσως τωρα. Ετσι θα αφαιρεσουμε το δικαιωμα απο τον καθε μπατσο και εργοδοτη να αποφασιζει για την τυχη καθε ξενου εργατη και φοιτητη. Χρειαζεται ακομα να παλεψουμε για το δικαιωμα οργανωσης τους και για να εχουν ιδια δικαιωματα με τους ντοπιους εργατες.

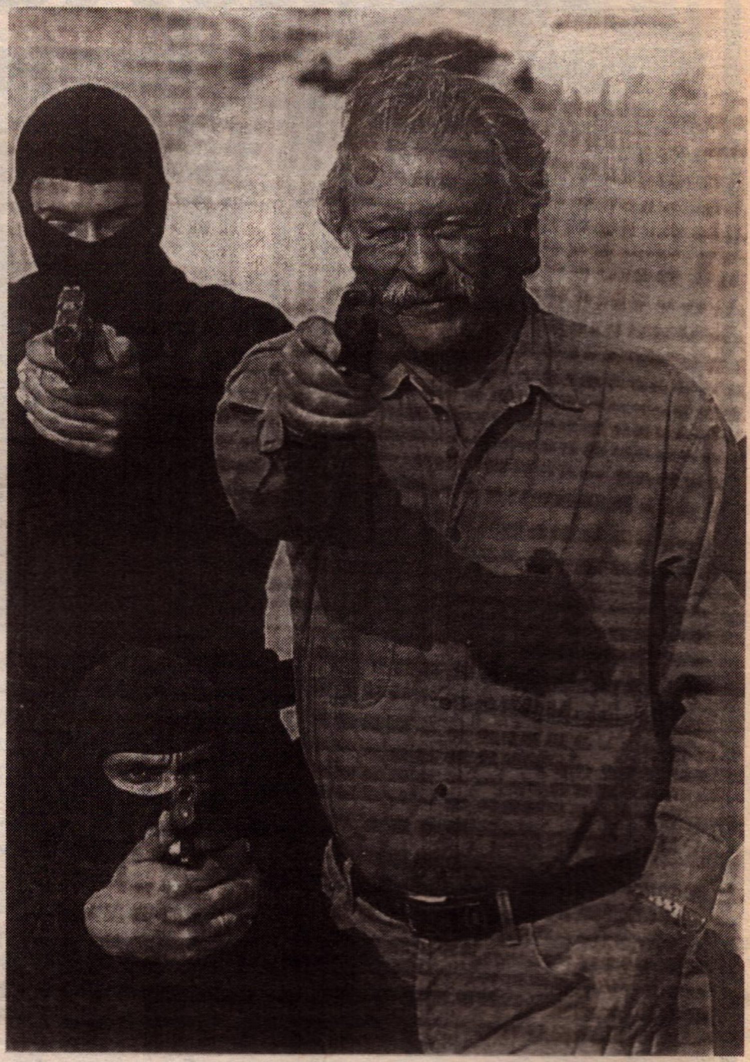

Ο Υπουργος Δημοσιας Ταξης, Κοσης επιδεικνυει τις μεθοδους αντιμετωπισης των ξενων εργατων που χρησιμοποια η αστυνομια

Μονο ετσι γκρεμιζουμε τους διαχωρισμους που κτιζει ο καπιταλισμος αναμεσα μας και ανοιγουμε τον δρομο της εργατικης αλληλεγγυης, της ταξικης ενοτητας και του διεθνισμου.

Δημητρα Χριστοδουλου

ΑΤΙ

Κατοχυρωση τωρα

Οι φοιτητες, οι αποφοιτοι, και το διδακτικο προσωπικο του ΑΤΙ ξεχυθηκαν στους δρομους στα τελη του περασμενου μηνα. Οι διαδηλωτες κλιμακωσαν τον πολυχρονο αγωνα τους με πορεια προς τα υπουργεια Εργασιας και Οικονομικων καθως και προς το Προεδρικο.

Βασικο τους αιτημα και συνθημα η ακαδημαϊκη κατοχυρωση του ΑΤΙ και η δημιουργια ξεχωριστης μισθολογικης βαθμιδας τεχνικου μηχανικου.

Για 29 ολοκληρα χρονια οι αποφοιτοι του ΑΤΙ αμοιβονται σαν αποφοιτοι τεχνικης σχολης. Για 29 χρονια τωρα οι φοιτητες και οι αποφοιτοι του ΑΤΙ αγωνιζονται για την κατοχυρωση του πτυχιου τους.

Η κυβερνηση Κληριδη παρα την κατακραυγη προσπαθει με καθε τροπο να παραπεμψει την οποιαδηποτε αποφαση για μετα τις εκλογες. Ταυτοχρονα προσπαθει να δεσει χειροποδαρα φοιτητες, αποφοιτους και διδακτικο προσωπικο.

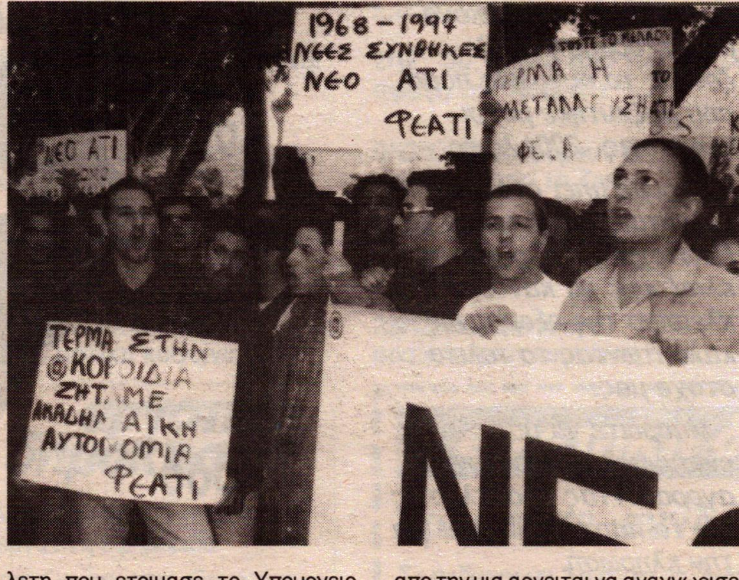

Αντι να δημιουργησει βαθμιδα τεχνικου μηχανικου οπως προνοει μελετη που ετοιμασε το Υπουργειο Εργασιας (κατω απο το οποιο υπαγεται το ΑΤΙ!) το 1991, η κυβερνηση εκανε καθαρη την προθεση της να συνδεσει την μισθολογια των αποφοιτων του ΑΤΙ με το ενιαιο μισθολογιο το οποιο θελει να επιβαλει στους δημοσιους υπαλληλους.

Με αυτο τον τροπο η κυβερνηση απο την μια αρνειται να αναγνωρισει την ακαδημαϊκη αυτονομια του ΑΤΙ ενω ταυτοχρονα θεωρει πως το ενιαιο μισθολογιο θα γινει αποδεκτο απο τους δημοσιους υπαλληλους και την ΠΑΣΥΔΥ.

Οι δημοσιοι υπαλληλοι εκαναν καθαρη την αρνηση τους οσον αφορα το ενιαιο μισθολογιο μιας και αυτο σημαινει την μειωση των μισθων.

Για αλλη μια φορα οι προσπαθειες των φοιτητων απεδειξαν οτι αυτη η κυβερνηση δεν πειθεται παρα μονο οταν εξαναγκαστει. Για να το πετυχουν αυτο οι φοιτητες χρειαζεται να εντατικοποιησουν την παλη τους και να την συνδεσουν με την παλη ολων των αλλων εργαζομενων: των γιατρων, των ταχυδρομικων, των εκπαιδευτικων και τοσων αλλων κοματιων που βρισκονται και αυτοι αντιμετωποι με την πολιτικη της λιτοτητας και των περικοπων. Η συμμετοχη των αποφοιτων του ΑΤΙ στις τελευταιες κινητοποιησεις ηταν το πρωτο βημα προς αυτη την κατευθυνση. Η συμμετοχη ομως και των συναδελφων τους στους διαφορους χωρους δουλειας στους οποιους ανηκουν θα πρεπει να ειναι το επομενο βημα. Η πολιτικη της λιτοτητας και των περικοπων αποτελει κοινο εχθρο για ολους μας, φοιτητες και εργατες.

Η ΦΕΑΤΙ μεχρι στιγμης και παρα την προεκλογικη περιοδο αδυνατει να δωσει ενα καθαρο αντικυβερνητικο χαρακτηρα στις κινητοποιησεις των φοιτητων αποδυναμωνοντας ετσι την δυνατοτητα των φοιτητων να εξαναγκασουν την κυβερνηση να ικανοποιησει τα αιτηματα τους.

Αυτη την αδυναμια ενισχυει και η λογικη της ρεφορμιστικης αριστερας που για χαρην δηθεν της φοιτητικης "ενοτητας" περιοριζει τις διαμαρτυριες των φοιτητων σε συνδικαλιστικο επιπεδο. Ενοτητα χρειαζεται, ομως όποιος πιστευει στις ψευτικες υποσχεσεις και τα κολπα αυτης της κυβερνησης μονο διασπαση στον αγωνα των φοιτητων μπορει να θελει. Η ηγεσια της φιλοκυβερνητικης παραταξης των φοιτητων του ΑΤΙ, φαινεται να ενδιαφερεται περισσοτερο να στηριξει τη κυβερνηση παρα να δικαιωθουν οι αγωνες των φοιτητων. Ο αγωνας πρεπει να προχωρησει με ή χωρις αυτους. Η οποιαδηποτε καθυστερηση στην κλιμακωση του αγωνα των φοιτητων, αποφοιτων και εκπαιδευτικων του ΑΤΙ μονο απογοητευση μπορει να φερει.

Η προεκλογικη περιοδος δεν θα πρεπει να χρησιμοποιηθει σαν δικαιολογια για αναβολη του αγωνα, αλλα αντιθετα η κλιμακωση χρειαζεται να γινει τωρα για να ξερει και ο όποιος μελλοντικος προεδρος πως οι φοιτητες δεν θα ανεχθουν αλλη κοροϊδια απο την οποιαδηποτε κυβερνηση.

Μαρκος Οικονομου.

ΔΙΕΘΝΗ

Οι ΗΠΑ απειλουν ξανα με βομβες το ΙΡΑΚ

Τα συννεφα του πολεμου συγκεντρωνονται, για μια ακομα φορα, πανω απο τον Περσικο κολπο. Μπορει με την μεσολαβητικη προταση της Ρωσιας και τις υποχωρησεις απο την κυβερνηση της Βαγδατης να φαινεται οτι η κατασταση ηρεμει, τα αεροπλανοφορα των Αμερικανων και των Βρετανων ομως που εχουν κυκλωσει την περιοχη, δειχνουν το αντιθετο.

Τρεις φορες εχουν, μεχρι σημερα, χτυπησει οι αμερικανοι το Ιρακ. Το 1991, το 1992 και ξανα το 1996. Η αφορμη ηταν παντα η ιδια: «το διεθνες δικαιο και η ειρηνη». Η αφορμη για την σημερινη κριση ηταν η αποφαση της Βαγδατης να απαγορευσει την πτηση των αμερικανικων κατασκοπευτικων U-2 πανω απο το εδαφος του Ιρακ. Η κριση φουντωσε λιγες μερες αργοτερα οταν ο Σανταμ αποφασισε να διωξει απο την χωρα τους αμερικανους επιθεωρητες του ΟΗΕ.

Τα αποτεφρομενα απομειναρια ενος Ιρακινου που σκοτωθηκε στο δρομο της Μπασρα το 1991. Η δημοσιευση της φωτογραφιας επιτραπηκε μονο μετα τη ληξη του πολεμου

Υποκρισια

Η αποστολη των επιθεωρητων και των κατασκοπευτικων αεροπλανων, υποτιθεται οτι ειναι να εμποδισουν το καθεστως του Σανταμ να αποκτησει οπλα μαζικης καταστροφης. Τι υποκρισια! Οι ΗΠΑ και οι συμμαχοι τους ειναι οι μεγαλυτεροι κατοχοι και εμποροι τετοιων οπλων. Αυτοι που σημερα κρυβονται πισω απο τις γαλαζιες σημαιες του ΟΗΕ παριστανοντας τους φιλανθρωπους, στο πολεμο του Κολπου, δεν διστασαν να βομβαρδισουν ανελεητα τον μποτιλιαρισμενο αυτοκινητοδρομο που οδηγουσε απο την Βασορα στην Βαγδατη, δολοφονωντας μαζικα χιλιαδες αμαχους.

Ο πραγματικος στοχος των ΗΠΑ και των συμμαχων τους, δεν ειναι τα «κρυμμενα οπλα του Σανταμ». Τα αμερικανικα αεροπλανοφορα που πλεουν σχεδον μονιμα στο Περσικο και την Ανατολικη Μεσογειο, τα F-15 και F-16, τα Στελθ που περιμενουν στις βασεις στην Τουρκια και Σαουδικη Αραβια δεν εχουν στοχο να προστατευσουν τις αραβικες χωρες απο την «επιθετικοτητα» του Σανταμ αλλα να επιβαλλουν και να διαιωνιζουν τις επιλογες και τα συμφεροντα των Μεγαλων Δυναμεων στην Μεση Ανατολη. Στην περιοχη με τα μεγαλυτερα κοιτασματα πετρελαιου στον πλανητη.

Πισω απο την ψυχροπολεμικη οξυνση αυτων των ημερων κρυβεται η αποτυχια ολων των σχεδιων των ΗΠΑ και των συμμαχων τους στην περιοχη.

Ηφαιστειο

Στην Παλαιστινη το «σχεδιο ειρηνευσης» εχει γινει, κυριολεκτικα, θρυψαλα. Η προκλητικη σταση του Ισραηλ, που οχι μονο αρνηθηκε να εφαρμοσει ακομα και τις πιο βασικες δεσμευσεις της συμφωνιας του Οσλο αλλα συνεχιζει τον εποικισμο των Παλαιστινιακων περιοχων, εχει προκαλεσει ενα τεραστιο κυμα αγανακτησης που ηλεκτριζει ολοκληρο τον αραβικο κοσμο.

Τα ιδια τα κατεχομενα θυμιζουν τους τελευταιους μηνες ξανα τις μερες τις Ιντιφαντα, καθως χιλιαδες Παλαιστινιοι ξεχυνονται καθημερινα στους δρομους για να διαδηλωσουν εναντια στο Ισραηλ και να συγκρουστουν με το στρατο και την αστυνομια.

Η δυσπιστια, η συσσωρευμενη αγανακτηση και το μισος εναντια στο Ισραηλ (και τις ΗΠΑ που το στηριζουν) ειναι τοσο μεγαλη που αναγκαζει ακομα και συντηρητικα καθεστωτα να κρατανε επιφυλακτικη σταση. Ο Μουμπαρακ, πρωθυπουργος της Αιγυπτου, που τα τελευταια χρονια εχει πρωτοστατησει σ'ολες τις προσπαθειες προσεγγισης αναμεσα στο Ισραηλ και τις Αραβικες χωρες, αρνηθηκε να συμμετασχει στην τελευταια αραβο-ισραηλινη συναντηση παρα τις πιεσεις των ΗΠΑ. Ακομα και το Κουβειτ υποβαθμισε την συναντηση στελνοντας απλα μια αντιπροσωπεια κρατικων υπαλληλων. Την ιδια ωρα το κουρδικο παραμενει ανοιχτο παρ'ολες τις προσπαθειες του Τουρκικου στρατου να καταστειλει την δραση των κουρδων ανταρτων.

Εφτα χρονια μετα τον πολεμο στο Κολπο η Μεση Ανατολη εξακολουθει να βραζει. Γι'αυτο οι ΗΠΑ και οι συμμαχοι τους στελνουν ξανα και ξανα τα βομβαρδιστικα τους. Αυτο που φοβουνται δεν ειναι τα κρυμενα οπλα του Σανταμ αλλα τη φανερη αγανακτηση εκατομμυριων εργατων που απειλει να τιναξει τα σχεδια και τις βλεψεις τους στην περιοχη, στο αερα.

Διαιρεμενοι

Αυτη τη φορα ομως, οι ΗΠΑ δεν εχουν την υποστηριξη ολων των συμμαχων που ειχαν στο πολεμο του '91. Στο Συμβουλιο Ασφαλειας του ΟΗΕ η Γαλλια, η Ρωσια και η Κινα καταψηφισαν τις αμερικανικες προτασεις για στρατιωτικη δραση εναντια στο Ιρακ. Επιφυλακτικη σταση κρατησαν και οι περισσοτερες αραβικες χωρες, ακομα και το Κουβειτ, παρα τις πιεσεις της Αμερικανιδας Υπουργου Εξωτερικων Ολμπραϊτ.

Οι εφημεριδες στις ΗΠΑ και τη Βρετανια κατηγορησαν ανοιχτα τις κυβερνησεις της Γαλλιας και της Ρωσιας οτι κινουνται με κριτηριο τα συμφεροντα τους. «*Η Γαλλια και η Ρωσια*» γραφει το περιοδικο Εκονομιστ, «*ελπιζαν να κερδισουν το μεριδιο του λεοντος απο τα επιχειρηματικα συμβολαια με το Ιρακ, μολις καταργηθουν οι κυρωσεις. Η εξαθλιωμενη Ρωσια βιαζεται να βαλει στο χερι τα λεφτα που της χρωσταει το Ιρακ*».

Ομως δεν ειναι μονο τα αμεσα οικονομικα συμφεροντα που τους διαιρουν. Οι κυβερνησεις της Δυσης και πολλων Αραβικων χωρων, φοβουνται οτι ενας νεος βομβαρδισμος του Ιρακ μπορει να κανει το ποτηρι της αγανακτησης να ξεχειλισει. Τρεμουν στην ιδεα οτι οι διαδηλωσεις δεν θα κατακλιζουν μονο την Βαγδατη αλλα και το Καΐρο, το Ριαντ και την Τεχερανη.

Γι αυτο και καθε εργαζομενος και νεολαιος θα πρεπει να καταγγειλει ανεπιφυλακτα αυτη την νεα ιμπεριαλιστικη επιβουλη των αμερικανων στον Περσικο Κολπο.

ΙΑΠΩΝΙΑ

Η χρεοκοπια της Yamaichi σκορπα τον πανικο στους καπιταλιστες

Τρεις μηνες περασαν απο τοτε, που πανικοβλητοι οι μεγαλοι τραπεζιτες των ασιατικων χωρων, συναντηθηκαν στη Σαγκαη και αποφασισαν να ζητησουν τη βοηθεια της μεγαλυτερης οικονομικης δυναμης της περιοχης, για το ξεπερασμα της κρισης τους. Σημερα ομως και η ιδια η Ιαπωνια εχει μολυνθει απο τον "ιον της μεγαλυτερης χρηματιστηριακης κρισης" της τελευταιας δεκαετιας.

"Δεν ξερουμε πως να εκλιπαρισουμε για τη συγχωρεση των πελατων , των μετοχων και των εργαζομενων. Αυτο το γεγονος που συνεβη στην εκατοστη επετειο απο την δημιουργια της Yamaichi, ειναι πραγματικα θλιβερο". Μ'αυτο τον τροπο ο προεδρος της τεταρτης σε μεγεθος χρηματιστηριακης τραπεζας της Ιαπωνιας, ανακοινωσε την καταρευση της.

Η Yamaichi θα κλεισει και τα 33 υποκαταστηματα, που εχει στο εξωτερικο, και 7500 εργαζομενοι θα χασουν τη δουλεια τους.

Ενω ο Υπουργος Οικονομικων και ο προεδρος της Κεντρικης Τραπεζας της Ιαπωνιας σε κοινη διασκεψη τυπου, προσπαθουσαν να καθησυχασουν τους επενδυτες και τους καταθετες για να αποτρεψουν μια μαζικη αποσυρση κεφαλαιων απο τις τραπεζες και τη στροφη προς το δολλαριο, μια αλλη ιαπωνικη τραπεζα η Tokyo City Bank καταρρεε. Μεσα στον ιδιο μηνα ειχε προηγηθει η χρεωκοπια μιας αλλης χρηματιστηριακης εταιρειας και μιας εμπορικης τραπεζας.

Οι λογοι της καταρευσης της Yamaichi δεν ειναι ουτε "ιδιαιτεροι", ουτε ανεξηγητοι. Εχουν την ριζα τους στο τροπο που λειτουργει καθε χρηματιστηριακη εταιρεια.

Στην προσπαθεια τους να κρατησουν ψηλα τις τιμες των μετοχων τους κατεφευγαν σε καθε ειδους απατη, κομπινα και "πλασματικες" αγοραπωλησιες. Ο ιδιος ο προηγουμενος προεδρος της Yamaitci παραδεκτηκε οτι ειχε στενες σχεσεις με την ιαπωνικη μαφια.

Το βαρος του χρεους των 23,6 δισεκατομμυριων δολαριων της Yamaichi την εχουν σωριασει σαν χαρτινο πυργο.

Η ιαπωνικη κυβερνηση για να αποτρεψει την γενικευση της κρισης ανακοινωσε ενα πακεττο μετρων στηριξης των τραπεζων και χρηματιστηριακων εταιρειων. Ομως το "φαρμακο" θα εχει σοβαρες "παρενεργειες" πανω στον "οργανισμο" της οικονομιας. Τα λεφτα που θα δοθουν απο τα δημοσια ταμεια θα εξογκωσουν κι'αλλο τα τεραστια ελλειματα του κρατικου προυπολογισμου και τα δημοσια χρεη ενω τα μετρα λιτοτητας που εφαρμοζονται εδω και καιρο θα σφιξουν ασφυκτικα γυρω απο το λαιμο των εργαζομενων. Αυτη η πορεια ειναι ενα βημα προς αγνωστη κατευθυνση.

Η ανησυχια απο τις επιπτωσεις της κριση στη δευτερη μεγαλυτερη κεφαλαιαγορα του κοσμου, πλαναται στα χρηματιστηρια της Ευρωπης και της Αμερικης.

Μετα και την κριση στην Ιαπωνια εχουν αναθεωρηθει προς τα κατω οι προβλεψεις για τους ρυθμους αναπτυξης στην παγκοσμια οικονομια. Η υποτιμηση του Γιεν δεν θα επιδεινωσει μονο την ιαπωνικη οικονομια αλλα θα ειναι ενα ακομα γερο κτυπημα για τις χωρες της Νοτιανατολικης Ασιας.

Η τελευταια χρηματιστηριακη κριση που απειλει ολες τις γωνιες του πλανητη απο την μια βγαζει στην επιφανεια ολη την βρωμια και την σαπιλα του συστηματος κι απο την αλλη δειχνει πόσο βαθια ειναι η αρρωστεια που σκορπα τον πανικο και την απογνωση στα αφεντικα ολου του κοσμου γιατι εχουν ξεμεινει απο γιατροσοφια. Οι εργαζομενοι μπορουν να τους χωσουν το νυστερι και να τους ξεκανουν αυτους και το συστημα τους.

Μυριανθη Λοΐζου

Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΠΟΥ ΑΦΗΝΕΙ ΤΟ

ΚΡΙΣΗ, ΠΟΛΕΜΟΚΑΠΗΛΕΙΑ ΑΛ

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΑΠΟ ΤΑ

Τα τελη της τελευταιας δεκαετιας του αιωνα αποδειχτηκαν μια εποχη συγκλονιστικων αλλαγων, κρισεων, συγκρουσεων και αγωνων σε ολοκληρο τον πλανητη. Το 1997 ειδαμε τους εξεγερμενους Αλβανους εργατες, σκαρφαλωμενους πανω στα τανκς και γεματους αυτοπεποιθηση, να υπαγορευουν τους δικους τους ορους στον Μπερισα.

Ειδαμε δεκαδες χιλιαδες εργατες της Renault στο Βελγιο, στη Γαλλια, Ισπανια, Πορτογαλια και Σλοβενια να κατεβαινουν σε απεργια σε μια φανταστικη επιδειξη εργατικης αλληλεγγυης και διεθνισμου.

Ειδαμε τον περασμενο Νοεμβρη "να αναβιωνει", συμφωνα με τους Times του Λονδινου ο "Μαης του '68 στους δρομους της Βοννης και του Λονδινου". Δεκαδες χιλιαδες φοιτητες διαδηλωσαν εναντια στις περικοπες στα προγραμματα σπουδων και τα επιδοματα.

Ταυτοχρονα στο κατωφλι του νεου χρονου ειδαμε τις "οικονομιες θαυμα" της Ν. Κορεας, της Μαλαισιας, των Φιλιππινων, της Ινδονησιας και της Ταϋλανδης - οι λεγομενες ασιατικες τιγρεις - να γινονται ερειπια.

Ειδαμε επισης το χρηματιστηριακο κραχ του Χογκ Κογκ ν'απειλει μ'ενα μεγαλυτερο κραχ το παγκοσμιο καπιταλιστικο συστημα. Ακολουθησε η χρεοκοπια της Yamaichi, του τεταρτου χρηματοπιστωτικου οργανισμου της Ιαπωνιας.

Βλεπουμε τελος τις ΗΠΑ και την Βρετανια ν'απειλουν το Ιρακ με ενα νεο αιματοκυλισμα που δεν εχει να κανει τιποτα με την δημοκρατια, παρα μονο το πετρελαιο και τα συμφεροντα των ιμπεριαλιστων.

Χρονιά κρισης και πολεμοκαπηλειας

Την χρονια που περασε ειδαμε τα συννεφα του πολεμου να πυκνωνουν πανω απο την Κυπρο και το Αιγαιο. Να μετατρεπεται το νησι κατα την προσφιλη εκφραση του Κληριδη σε "ενεργο ηφαιστιο", με περισσοτερα απο 3 δισ. δολαρια να πονταρονται για την υλοποιηση του στρατιωτικου Δογματος Κυπρου-Ελλαδας και την αγορα των S-300. Ενω ο κινδυνος μιας νεας γενικευμενης συρραξης αποτελει μια πραγματικη απειλη για την τεραστια πλειοψηφια των απλων ανθρωπων, για τον Κληριδη αποτελει το κυριοτερο επιτευγμα της διακυβερνησης του: *"Εχουμε μετατρεψει την ΕΛΔΥΚ σε τεθωρακισμενη δυναμη. Εχουμε ανοιξει τους ουρανους και τις θαλασσες για την ελληνικη αεροπορια και το ναυτικο".*

Για να στηριξει το πολεμοκαπηλο της "εργο", η κυβερνηση εσυρε το ιδεολογικο της περιστροφο. Εχοντας αποκαταστησει τους 62 που απολυθηκαν απο την δημοσια υπηρεσια για την συμμετοχη τους στο πραξικοπημα προχωρησε το 1997 στο να επισφραγισει την ηρωποιηση του δολοφονου Γριβα. Ετσι χρηματοδοτησε την ανεγερση του φασιστικου μνημειου για τον "λεβεντογερο" στη Λεμεσο προκαλωντας την οργη της τεραστιας πλειοψηφιας των εργαζομενων και της νεολαιας.

Η προοπτικη ενταξης της Κυπρου στην Ευρωπαϊκη Ενωση (Ε.Ε.) προβαλλεται απο τον Συναγερμο σαν το δευτερο μεγαλο επιτευγμα της διακυβερνησης Κληριδη. Ομως η Ε.Ε. μπορει να αποτελει "οραμα" μονο για τους ελληνοκυπριους καπιταλιστες. Ειναι ηδη φανερο οτι για τους εργαζομενους σημαινει μονο ανεργια, λιτοτητα και περικοπες. Στο ονομα της Ε.Ε. η κυβερνηση Κληριδη προσπαθησε να περασει μια σειρα απο αντεργατικα μετρα. Εβαλε στο στοχαστρο την καταργηση βασικων εργατικων κατακτησεων οπως την ΑΤΑ, την ιδιωτικοποιηση μιας σειρας απο δημοσιες υπηρεσιες οπως τα Ταχυδρομεια, τις Κυπριακες Αερογραμμες και τα Λιμανια. Την καταργηση του δικαιωματος της απεργιας καθως επισης και των Συλλογικων Συμβασεων.

Ακουμε συνεχεια απο την κυβερνηση και τα αφεντικα πως πρεπει να γινουμε "Ευρωπαιοι". Ο Υπουργος Οικονομικων Χριστοδουλου, μπορει να κομπαζει οτι με την πολιτικη της η κυβερνηση καταφερε να πετυχει τους μαγικους οικονομικους δειχτες συμφωνα με τα κριτηρια του Μααστριχτ. Ομως το κοστος της πολιτικης της λιτοτητας και των περικοπων φανηκε ηδη στις πιο σημαντικες υπηρεσιες για την εργατικη ταξη, στην Υγεια και την Παιδεια.

Δεν ηταν λιγες οι φορες αυτο τον χρονο που οι περικοπες στην Υγεια εβαλαν σε κινδυνο ανθρωπινες ζωες ή οδηγησαν ακομα και στο θανατο. Στα νοσοκομεια υπαρχουν ελλειψεις σε συγχρονα μηχανηματα, σε γιατρους και νοσηλευτες ακομα και σε ασθενοφορα. Ενω η ελλειψη φαρμακων για σοβαρες κατηγοριες ασθενων οπως οι καρδιοπαθεις, οι καρκινοπαθεις και οι λευχαιμικοι ειναι εγκληματικη.

Οι περικοπες στην Παιδεια και η ανεργια κατεβασαν στους δρομους τους φοιτητες του Πανεπιστημιου, του ΑΤΙ και αλλων σχολων. Απο τις φοιτητικες κινητοποιησεις του 1997 ξεχωριζει η διαμαρτυρια των φοιτητων του ΑΤΙ εξω απο το Υπ. Εργασιας που αντιμετωπιστηκε απο την κυβερνηση με τα δακρυγονα και τα γκλομπς της αστυνομιας. Παραλληλα οι ελλειψεις στα σχολεια, δασκαλοι και καθηγητες, αιθουσες, βιβλια, εξοπλισμος, εξοργιζουν εκπαιδευτικους, μαθητες και γονεις.

Οι περικοπες εχουν κυριολεκτικα διαλυσει το Τμημα Ευημεριας και τις υπηρεσιες κοινωνικης προνοιας.

Ολα αυτα την στιγμη που ξοδευονται 1,5 εκατομμυριο λιρες την ημερα για εξοπλισμους ενω η κυβερνηση μοιρασε εκατομμυρια λιρες στους βιομηχανους, ξενοδοχους και τραπεζιτες με την μορφη "κινητρων", φοροαπαλλαγων, επιδοτωντας τους τοκους των δανειων τους και τις εξαγωγες τους.

Χρονιά πολιτικης ασταθειας

Ειναι κοινη ομολογια πως ο ελληνοκυπριακος καπιταλισμος μπηκε αποφασιστικα στη δινη της παγκοσμιας οικονομικης κρισης. Μια κριση που στενευει τα περιθωρια ελιγμου των καπιταλιστων στο κυπριακο, κανει τις επιλογες της κυβερνησης δυσκολες, οπως για παραδειγμα η λιτοτητα και το πολιτικο κοστος που προκαλει.

Μεσα σ'αυτα τα πλαισια ειναι που ειδαμε το 1997 τον ΔΗΣΥ, το κατεξοχη κομμα των καπιταλιστων, ν'αντιμετωπιζει την βαθυτερη κριση που γνωρισε απο την ιδρυση του. Δεν υπηρχε αριστερος που δεν χαρηκε το θεαμα της αλληλοεξοντωσης της ηγεσιας του Συναγερμου που οδηγησε τελικα στην αποχωρηση του Ματση.

Ο προσφατος ανασχηματισμος της κυβερνησης ηρθε να επιβεβαιωσει αυτη την εικονα της κρισης της κυβερνησης και του Συναγερμου. Ο Υπ. Εξωτερικων Μιχαηλιδης εφυγε μετα τα σκανδαλα με τις χαλαρωσεις των ξενοδοχειων του. Ο Υπουργος της σφαγης στη Χλωρακα Ευαγγελου φαγωθηκε απο τις αντιπαραθεσεις με τον Κυπριανου. Η Υπ. Παιδειας Αγγελιδου που διελυσε την Παιδεια αντικατασταθηκε, ο Μανολης Χριστοφιδης απομακρυνθηκε απο το Υπ. Υγειας εχοντας προκαλεσει τους παντες. Ο Υπ. Συγκοινωνιων Αδαμιδης και ενθερμος υποστηρικτης των ιδιωτικοποιησεων ειχε αναλογη τυχη.

Αυτη η πολιτικη κριση απλωθηκε οπως ηταν φυσικο και στο στηριγμα της κυβερνησης Κληριδη, το ΔΗΚΟ. Μπροστα στις εκλογες του 1998 το ΔΗΚΟ αποφασισε στο παρα πεντε να εγκαταλειψει την συμμαχια με τον ΔΗΣΥ στην προσπαθεια να αποστασιοποιηθει απο τις "αμαρτιες" μιας ολοκληρης πενταετιας.

Αυτη την κληρονομια αφηνει πισω του ο Κληριδης και η διακυβερνηση του την χρονιά που φευγει. Μια εικονα οικονομικης ασταθειας και κρισης στα πολιτικα κλιμακια της αρχουσας ταξης που σε συνδιασμο με την πολιτικη κριση τροφοδοτουν την ταξικη πολωση.

Χρονιά οργης που ψαχνει τροπους να ξεσπασει

Ο Κληριδης και η κυβερνηση του επιχειρησαν να σπρωξουν πισω το εργατικο κινημα βαζοντας χερι στις εργατικες κατακτησεις. Αυτη την στιγμη ειναι ανοικτα μια σειρα απο κεφαλαιωδη ζητηματα για την εργατικη ταξη: απαγορευση απεργιων, ιδιωτικοποιησεις, καταργηση ΑΤΑ. Σε καμια περιπτωση ομως δεν καταφεραν ο Κληριδης και τα αφεντικα να περασουν αυτα τα μετρα.

Μια ματιά στο 1997 μας θυμιζει οτι εκεινο που στην πραγματικοτητα στεκεται εμποδιο στα σχεδια των καπιταλιστων ειναι ο συσσωρευμενος θυμος και η δυσαρεσκεια της εργατικης ταξης και της νεολαιας.

Ο Κληριδης ηθελε πριν ληξει η θητεια του να κανει ενα μεγαλο δωρο στους εργοδοτες. Ν'αχρηστευσει την ΑΤΑ που θα σημαινε την ελευθερη πτωση στους μισθους αλλά και το πάρα περα ανοιγμα της ορεξης των αφεντικων. Οταν η ΣΕΚ και η ΠΑΣΥΔΥ αποφασισαν να δεχτουν την "προταση Κληριδη" δεν υπολογισαν την αντιδραση των εργαζομενων απο ολες τις συντεχνιες. Ειναι χαρακτηριστικο οτι το εργατικο προσωπικο του Μακαρειου Νοσοκομειου αποφασισε τον Μαρτη οτι απορριπτει την προταση Κληριδη ανακοινωνοντας 24ωρη προειδοποιητικη απεργια για "να δειξουν ταυτοχρονα και στις ηγεσιες των συντεχνιων ποιο δρομο πρεπει ν'ακολουθησουν". Μπροστα στην κατακραυγη η ηγεσια της ΣΕΚ υποχρεωθηκε ν'αναθεωρησει την σταση της και η κυβερνηση να βαλει το θεμα της ΑΤΑ στο ψυγειο.

Αν στο Μακαρειο Νοσοκομειο φανηκε η διαθεση των εργαζομενων να ξεπερασουν τις ηγεσιες των συντεχνιων για να υπερασπισουν το βιωτικο τους επιπεδο, η απεργια στο Αεροδρομιο Λαρνακας τον περασμενο Φλεβαρη εδειξε πως ακριβως γινεται αυτο. Παρά την θεληση των συντεχνιακων οι εργαζομενοι κατεβηκαν σε απεργια σε συμπαρασταση δυο συναδελφων τους που ειχαν τεθει σε διαθεσιμοτητα. Η αποφαση των εργατων να μην ενδοσουν στις προτροπες των συντεχνιακων για συνδιαλλαγη εφερε γρηγορα την νικη. Αν για την διευθυνση του Αεροδρομιου αυτη η απεργια αποτελουσε κακο παραδειγμα, ηταν το πιο καλο παραδειγμα για το πως κερδιζονται η αγωνες και την σημασια να περιφρουρησουμε το δικαιωμα στην απεργια.

Τον Ιουλη ειχαμε την φανταστικη απεργια στο σφαγειο Κοφινου εναντια στην αλλαγη του ωραριου αλλά και εναντια στην ιδιωτικοποιηση του σφαγειου. Παρολο που η απεργια τελικα δεν κερδισε αποκαλυψε το μεγεθος του θυμου αλλά και της μαχητικοτητας των εργαζομενων που για μια βδομαδα ανισταθηκαν οχι μονο εναντια στην εργοδοσια αλλά και στις ιδιες τις ηγεσιες των συντεχνιων που στραφηκαν ανοιχτα εναντια στην απεργια τους.

Η αποφασιστικοτητα των 45 εργαζομενων στο εστιατοριο FRIDAY τον περασμενο Ιουνιο για υπερασπιση του ωραριου και της συλλογικης τους συμβασης εφερε την νικη. Η απεργια που κρατησε για 10 μερες χαρακτηριστηκε απο την συστηματικη της περιφρουρηση απο το πρωϊ μεχρι το βραδυ.

Οι ταχυδρομικοι που περσι ειχαν δωσει δυναμικα την κοντρα εναντια στο σχεδιο της κυβερνησης για ιδιωτικοποιηση της υπηρεσιας φετος κατεβηκαν δυο φορες σε απεργια διεκδικωντας την πενθημερη εβδομαδα. Την

κερδισαν. Ενω προηγουμενα ο Υπουργος Οικονομικων Χριστοδουλου δηλωνε οτι η εξαημερη ηταν μεσα στους ορους προσληψης τους και οτι με κανενα τροπο δεν θα γινονταν δεκτη η εφαρμογη της πενθημερης, υποχρεωθηκε να υποχωρησει μπροστα στην κινητοποιηση των εργαζομενων.

Απεργιες και κινητοποιησεις ειδαμε και σε μια σειρα απο άλλα κομματια των εργαζομενων που συνεχιζουν να δινουν την μαχη, οπως οι εκτακτοι, οι κυβερνητικοι γιατροι και οι ειδικευομενοι, οι ξενοδοχοϋπαλληλοι, οι συμβασιουχοι δημοτικης εκπαιδευσης, οι υπαλληλοι του Γραφειου Ευημεριας, οι τηλεφωνητες του δημοσιου και αλλοι.

Αυτες οι εικονες φερνουν στην επιφανεια την οργη που ξεχειλιζει μεσα σε καθε χωρο δουλειας. Αλλά ειναι και εικονες που δειχνουν καθαρα οτι οι συνδικαλιστικες ηγεσιες τρεχουν να τα συμβιβασουν. Αν αυτη η διαθεση της βασης δεν ειχε τετοιες ηγεσιες θα μπορουσε να ειχε σαρωσει οριστικα σε ολα τα μετωπα κανοντας την κυβερνηση Κληριδη παρελθον πολυ πριν ληξει η θητεια της.

Φαιδωνας Βασιλειαδης

Δαφνος Οικονομου

...ο 1997

...ΛΛΑ ΚΑΙ... ΚΑΤΩ

Πως μπορουμε να νικησουμε

Δεν υπαρχει καμια αμφιβολια οτι ο Συναγερμος και οι πραξικοπηματιες πρεπει να διωχτουν απο το Προεδρικο. Οι εκλογες του Φλεβαρη του 1998 ειναι μια μαχη που πρεπει να δωσουμε δινοντας την ψηφο στον υποψηφιο του ΑΚΕΛ, εστω κι αν αυτο θα σημαινει την ψηφιση ενος αυτοδιακηρυγμενου μανατζερ του συστηματος, του Γιωργου Ιακωβου. Το βεβαιο ομως ειναι ενα: οποιος και να κερδισει τις εκλογες μονο οι πρωτοβουλιες των ιδιων των εργατων μπορουν να εξασφαλισουν οτι οι αγωνες εναντια στις επιθεσεις των εργοδοτων θα ειναι νικηφοροι.

Γι'αυτο τον λογο χρειαζεται το χτισιμο μιας πραγματικα επαναστατικης οργανωσης που να στηριζει και να συντονιζει τους αγωνες που εχουν να δωσουν οι σοσιαλιστες στον καθε χωρο δουλειας. Αυτη τη δυναμικη ειναι που θα εχουμε μπροστα μας το 1998, με δεδομενη μαλιστα την ανανεωση των συλλογικων συμβασεων για 200,000 εργαζομενους.

Χρειαζεται μια οργανωση που να συνδεει τους αγωνες αντι να τους κατακερματιζει σπερνοντας ετσι την ηττοπαθεια. Μια οργανωση που δεν θα αντιμετωπιζει αποσπασματικα και απομονωμενα τους αγωνες αλλά που βλεπει το κυπριακο εργατικο κινημα σαν ενα κομματι μιας μεγαλης ταξης που παλευει σ'ολοκληρο τον κοσμο.

Μια οργανωση που να προβαλλει τη σοσιαλιστικη λυση εναντια στους εκβιασμους των καπιταλιστων και το παραλογο του συστηματος τους, που στο κεντρο της πολιτικης της θα εχει την ανατροπη του συστηματος σαν την μονη οριστικη διεξοδο απο την κριση και την βαρβαροτητα του καπιταλισμου.

Τι λενε οι Σοσιαλιστες

Είναι ο Σοσιαλισμός ισοπεδωτικός;

Μια από τις πιο παλιές κατηγορίες ενάντια στους σοσιαλιστές είναι ότι θέλουν να κάνουν την κοινωνία ομοιόμορφη, ισοπεδώνοντας τις διαφορές ανάμεσα στους ανθρώπους. Μια τέτοια κοινωνία θα είναι στην καλύτερη περίπτωση βαρετή και στην χειρότερη ασφυκτική για την δημιουργικότητα των ανθρώπων.

Η αστική τάξη καλλιεργεί τέτοιες απόψεις γιατί θέλει να υπερασπίσει το "δικαίωμα" να υπάρχουν ταξικές διαφορές μέσα στην κοινωνία. Οι απολογητές της προσπαθούν να εμφανίσουν ότι η διαφορά ανάμεσα στους πλούσιους που γλεντάνε τα εκατομμύριά τους και στον κόσμο που σκοτώνεται στη δουλειά είναι στην κοινωνία "ζωντάνια και ποικιλία". Πέρα, όμως, απ' αυτή την ολοφάνερη υποκρισία, προσπαθούν να κρύψουν κάτι ακόμα: το γεγονός ότι ο πιο μεγάλος ισοπεδωτής είναι ο καπιταλισμός.

Δείτε για παράδειγμα πόσο εύκολα οι αστοί υμνητές της "διαφορετικότητας" μετατρέπονται σε υποστηρικτές της καταναγκαστικής ομοιογένειας. Πόσες φορές δεν έχουμε ακούσει το επιχείρημα ότι "η δύναμη της Ελλάδας είναι ότι αποτελεί το πιο ομοιογενές κράτος των Βαλκανίων"; Μόλις μπει θέμα ότι στην ίδια χώρα μπορούν να ζουν και να δημιουργούν άνθρωποι με διαφορετικό χρώμα, θρησκεία ή γλώσσα ξεχνάνε τα κηρύγματά τους και τους βλέπουν σαν απειλή. Ακόμα και ανάμεσα σε ανθρώπους που μιλάνε την ίδια γλώσσα, οι αστοί απαιτουν ομοιομορφία: οι εκφράσεις της νεολαίας "δεν είναι σωστά ελληνικά", η προφορά των αγροτών είναι στόχος περιφρόνησης και κοροϊδίας. Γι' αυτούς τα μόνα σωστά ελληνικά είναι τα "σιδερωμένα" που χρησιμοποιεί ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας.

Ακόμα και στο ντύσιμο, οι καπιταλιστές βλέπουν την επιβολή της ομοιομορφίας σαν εργαλείο αποκατάστασης της πειθαρχίας. Δεν έχουν περάσει και τόσα πολλά χρόνια από τότε που καταργήθηκε η ποδιά στα σχολεία και κάθε τόσο εμφανίζεται ένας υπουργός που τη νοσταλγεί. Το 1990 ήταν ο Κοντογιαννόπουλος, πέρσι ήταν ο Αρσένης που είχε πει σε μια επίσκειψη του στην Κύπρο: "την ποδιά και τα μάτια σας".

Οι φόρμες στους χώρους δουλειάς δεν είναι πάντα δεμένες με τη φύση της δουλειάς. Οι εργάτες των ναυπηγείων έχουν την ίδια στολή από την Κορέα και το Σαν Φρανσίσκο μέχρι το Σκαραμαγκά και την Ελευσίνα, αλλά ποίος λόγος υπάρχει να φοράνε στολή οι εργαζόμενοι στα Γκούντις και σε όλες τις άλλες αλυσίδες φαστφουντ;

Η ρίζα όλων αυτών των ισοπεδωτικών τάσεων του καπιταλισμού βρίσκεται στο γεγονός ότι σ' αυτό το σύστημα οι άνθρωποι στην συντριπτική τους πλειοψηφία μετράνε μόνο σαν πηγή κέρδους. Από την σκοπιά των καπιταλιστών η βασική ιδιότητα που διαθέτουμε οι πιο πολλοί από μας, είναι να προσφέρουμε αυτό που ο Μαρξ ονόμασε "εργατική δύναμη". Μας βλέπουν σαν άτομα απογυμνωμένα από οποιαδήποτε άλλα χαρακτηριστικά, έτσι ώστε να υπογραμμίζεται αυτό που είναι το βασικό: η ικανότητα να μπαίνουμε σε κάποιο χώρο δουλιάς και να ξοδεύουμε το μυαλό και το σώμα μας για οκτώ ή περισότερες ώρες στην υπηρεσία τους.

Από κει και πέρα οι διαφορές ανάμεσα στους ανθρώπους ταξινομούνται με αυτή την ικανότητα σαν κριτήριο. Ενα ολόκληρο σύστημα εξέτασης, ποσοτικής βαθμολόγησης και κατάταξης λειτουργεί από το σχολείο μέχρι το χώρο δουλειάς, λες και οι άνθρωποι είναι σακί με περισσότερες ή λιγότερες πατάτες.

Η πίεση αυτής της ισοπεδωτικής αντιμετώπισης δεν σταματάει στους τοίχους των εργοστασίων, των γραφείων και των χώρων εκπαίδευσης. Μεταφέρεται και στην υπόλοιπη ζωή μας. Ούτε η διασκέδαση και η ξεκούραση δεν ξεφεύγουν. Η άρχουσα τάξη αυτού του συστήματος μας βλέπει τότε σαν καταναλωτές και επεκτείνει την επιβολή ομοιόμορφίας στην αρχιτεκτονική των διαμερισμάτων όπου ζούμε, στα προγράμματα της τηλεόρασης που βλέπουμε, στη μουσική που μπορούμε να βρούμε, είτε σε δίσκους είτε σε συναυλίες.

Καθόλου παράξενο, λοιπόν, που οι άνθρωποι είναι ευαίσθητοι και αντιδρούν και εξεγείρονται ενάντια σ' όλη αυτή την ισοπέδωση, όπως αντιδρούν και εξεγήρονται ενάντια στην εκμετάλλευση. Αυτό που είναι απαράδεκτο είναι να προσπαθούν οι απολογητές αυτού του συστήματος να οικειοποιηθούν αυτή την ευαισθησία. Και το κάνουν συστηματικά, προσπαθώντας να ενσωματώσουν ή να περιθωριοποιήσουν κινήματα διαμαρτυρίας, καλλιτεχνικά ρεύματα ή άλλες μορφές αντίδρασης στις ισοπεδωτικές τάσεις του καπιταλισμού.

Το μονο κίνημα που μπορεί να βάλει οριστικά τέρμα σ' αυτές τις τάσεις είναι η πάλη της εργατικής τάξης για την ανατροπή της εκμετάλλευσης, για το σοσιαλισμό. Για μια κοίνωνία, όπου όπως τόνισε ο Μαρξ, "*η ελεύθερη ανάπτυξη του καθένα, είναι η προϋπόθεση για την ελευθερη ανάπτυξη όλων.*"

Πάνος Γκαργκάνας

Αναδημοσιευση απο την "Εργατικη Αλληλεγγυη"

Η επετειος του Πολυτεχνειου

Πορεια εναντια στην υποκρισια

Με αφορμη την επετειο του Πολυτεχνειου οι φοιτητες και οι μαθητες οργανωσαν πορεια απο την πλατεια Ελευθεριας μεχρι την αμερικανικη πρεσβεια οπου εγινε εκδηλωση με τραγουδια και ομιλιες .

Ειναι η πρωτη φορα μετα απο τοσα χρονια που γινεται πορεια στην επετειο του Πολυτεχνειου, με αντιχουντικο χαραχτηρα και καταληξε μπροστα απο την αμερικανικη πρεσβεια. Μεχρι τωρα η επετειος του Πολυτεχνειου γιορταζότα σε συνδιασμο με τις σωβινιστικες εκδηλωσεις που γινονται την ιδια περιοδο εναντιον της ανακυρηξης της Τ.Δ.Β.Κ.

Η φετεινη πορεια ηταν μια σημαντικη εξελιξη απο αυτη την αποψη. Σημαντικο ηταν και η μαζικη παρουσια των μαθητων στη πορεια. Σ'αυτο σιγουρα βοηθησε και η αντιδραση του Υπουργειου Παιδειας το οποιο απειλησε τους μαθητες πως αν εφευγαν απο τα σχολεια για να πανε στην πορεια θα αποβαλονταν. Αυτες οι απειλες προκαλεσαν την οργη των μαθητων αφου δυο μολις μερες προηγουμενα το Υπουργειο Παιδειας ειχε δωσει εντολη να παιρνονται απουσιες για τους μαθητες που δεν θα πηγαιναν στις αντικατοχικες πορειες που οργανωνονταν για την ανακυρηξη του τουρκοκυπριακου κρατους. Τωρα εδωσε εντολες να παιρνονται απουσιες γι αυτους που θα πηγαιναν στην πορεια για την επετειο του Πολυτεχνειου.

Καθε χρονο το Υπουργειο στελνει εγκυκλιους για να διαβαστουν στους φοιτητες και μαθητες για το Πολυτεχνειο, παρουσιαζοντας την εξεγερση σαν ενα αγωνα των φοιτητων για τα «ελληνοχριστιανικα ιδεωδη». Στην πραγματικοτητα ομως η εξεγερση του Πολυτεχνειου στρεφονταν εναντια σε εκεινους που ειχαν επιβαλει το σλογκαν "Ελλας Ελληνων χριστιανων ".

Ολη αυτη η υποκρισια προκαλεσε τις εντονες αντιδρασεις των φοιτητων και μαθητων οι οποιοι οχι μονο συμμετειχαν μαζικα στην πορεια αλλα εκαναν παρακαμψη για να περασουν απο το Υπουργειο Παιδειας και να διαμαρτυρηθουν για τη σταση του.

Σιγουρα η φετεινη πορεια ηταν μια καλη εξελιξη. Ηταν συγκινητικο να ακους συνθηματα οπως "ο λαος δε ξεχνα τους φασιστες και τα τανκς" ή το τραγουδι "δεν θα περασει ο φασισμος" σε μια εποχη οπου αναβιωνει ο γριβισμος και ο εοκαβιτισμος. Αυτο θα πρεπει να εχει και μια αναλογη συνεχεια, οχι μονο στις επομενες επετειους του Πολυτεχνειου αλλα και στην καθημερινη παλη των φοιτητων και μαθητων εναντια στο σοβινισμο και το φασισμο. Στο χερι μας ειναι να τους σταματησουμε.

Φανος Πισσαριδης

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ: Δολοφονιες ενος βρωμικου συστηματος

Συμφωνα με ερευνες που εγιναν στους πρωτους εξι μηνες του 1997 αυτοκτονησαν 23 ατομα και 164 αποπειραθηκαν ν'αυτοκτονησουν. Το 1996, συμφωνα με τις ερευνες, ειχαμε 43 στρατιωτες που αποπειραθηκαν ν'αυτοκτονησουν. Οι ιδιες ερευνες αποδιδουν σαν κυρια αιτια των αυτοκτονιων την καταθλιψη που αποτελει το 70% των περιπτωσεων.

Η φτωχεια και η εξαθλιωση ευθυνονται για τις αυτοκτονιες και οχι η ψυχολογια των ανθρωπων.

Για τους αστους και τους απολογητες του συστηματος οι λογοι που οδηγουν τον κοσμο ειναι οτιδηποτε αλλο εκτος απο το ιδιο το συστημα και την κοινωνια που ζουμε. Προβαλλουν τον ισχυρισμο, οτι οι νεοι διακατεχονται απο μια ανωριμοτητα που οφειλεται στην "πολιτισμικη στερηση" ή ακομα οτι οι αυτοκτονιες οφειλονται στην "κοινωνια της ευμαρειας" που βγαζει "βουτυροπαιδα". Συμφωνα με το στρατιωτικο ψυχιατρο λοχαγο Καρυολου "οι γονεις προσπαθουν να καλυψουν τα κενα των παιδιων τους με αυτοκινητο και πουρεκια"! Ενας αλλος λογος για τις αυτοκτονιες συμφωνα με την υπευθυνη του Γραφειου Ευημεριας ειναι η τηλεοραση που "επιταχυνει την διαδικασια" στο ν'αυτοκτονησει καποιος, λες και η θεωρια του ντομινο ειναι φυσικο επακολουθο: φθανει να δει καποιος στις ειδησεις μια περιπτωση αυτοκτονιας για ν'αποφασισει να κανει κι αυτος το ιδιο.

Ολα αυτα δεν ειναι παρα φθηνες θεωριες που αλλο σκοπο δεν εχουν παρά να παραπλανησουν τον κοσμο. Στην πραγματικοτητα πισω απο τις αυτοκτονιες κρυβεται το συστημα-δολοφονος, ο καπιταλισμος που βρισκεται σε κριση καταστρεφοντας τις ζωες πολλων ανθρωπων. Οσο βαθαινει η κριση του τοσο αυξανονται και οι αυτοκτονιες. Οσο βλεπουμε τα ποσοστα της ανεργιας να ανεβαινουν τοσο βλεπουμε απογοητευμενους εργαζομενους που εχουν απολυθει ή νεους και πτυχιουχους που δεν βρισκουν δουλεια και βλεπουν την αυτοκτονια σαν διεξοδο απο την μιζερια, τα χρεη και την απογοητευση.

Απο την αλλη, οσο αυξανονται οι στρατιωτικοι ανταγωνισμοι αναμεσα στις αρχουσες ταξεις που επιβαλλουν εξοπλισμους και πολεμοκαπηλα δογματα τοσο αυξανονται οι στρατιωτικες ασκησεις και εντατικοποιουνται, βαζοντας τρομακτικες πιεσεις πανω στους φανταρους. Σαν αποτελεσμα ειναι η αυξηση των "ατυχηματων" και των αυτοκτονιων στο στρατο. Στην Ελλαδα φετος εχουν πεσει 7 μαχητικα σκαφη F-16 στην διαρκεια ασκησεων, που εχουν καταγραφει σαν "ατυχηματα". Η προσφατη περιπτωση του στρατιωτη που αυτοκτονησε και που μεσα σε 22 μηνες θητειας ειχε παρει μονο 3 μερες αδεια εβγαλε στην επιφανεια το προβλημα.

Η λυση στο προβλημα των αυτοκτονιων δεν βρισκεται σε καποια ψυχοθεραπευτικη αγωγη. Βρισκεται στους ιδιους τους αγωνες των εργαζομενων και της νεολαιας για διεκδικηση καλυτερων συνθηκων δουλειας και ζωης. Βρισκεται στους αγωνες εναντια στην πολιτικη της πολεμοκαπηλειας, της λιτοτητας και της καταστολης. Η ριζικη λυση βρισκεται τελικα στην ολικη ανατροπη του συστηματος.

Κυριακος Κοιλιαρης

Αλληθωρη και διπροσωπη η δικαιοσυνη

Για ακομα μια φορα η «δικαιοσυνη» εδειξε οτι δεν ειναι καθολου «τυφλη» οπως θελουν να την αποκαλουν αλλα αλληθωρη και διπροσωπη.

Στις 14 Νοεμβρη, μια 55χρονη απο τη Λεμεσο συνεληφθη απο την αστυνομια και κρατηθηκε στα κελια της Αστυνομικης Διευθυνσης Λεμεσου, διοτι χρωστουσε 1.300 λιρες Κοινωνικες Ασφαλισεις. Αν δεν πληρωνε το ποσο μεσα σε 3 μερες, κινδυνευε με φυλακιση. Η οικονομικη της κατασταση ειναι πολυ κακη, ειναι χηρα και εχει σοβαρα προβληματα υγειας. Οι 2 κορες της, που δεν μπορουν να βοηθησουν οικονομικα τη μητερα τους, ψαχνουν βοηθεια απο παντου, χωρις ομως πολλη επιτυχια.

Την ιδια στιγμη, στην ιδια πολη, η δικαιοσυνη κανει τα στραβα ματια σε αλλους. Οι ιδιοκτητες ξενοδοχειων στη Λεμεσο χρωστουν εκατομμυρια στο αποχετευτικο της πολης, προκαλωντας προβληματα στον κοσμο. Η ιδια αστυνομια που συλλαμβανει φτωχους ανθρωπους οπως την 55χρονη για σχετικα ασημαντα χρεη, «αγνοει» τα παραφουσκωμενα χρεη των πλουσιων ξενοδοχων.

Με τον ιδιο τροπο η δικαιοσυνη ενεργει παντου. Το 1991, πλοιο που ανηκε στον εφοπλιστη Χατζηιωαννου ανατιναχτηκε λογω κακης συντηρισης κοντα στην Ιταλια, προκαλωντας το θανατο 5 ατομων και τη μεγαλυτερη οικολογικη καταστροφη στη Μεσογειο. Τα Ιταλικα δικαστηρια αθωωσαν τον Χατζηιωαννου απο κατηγοριες για ανθρωποκτονια και εκφοβισμο μαρτυρων, χωρις καμμια δικαιολογια για την αποφαση τους.

Μπορει να ονομαζουν τη δικαιοσυνη «τυφλη», αλλα στην πραγματικοτητα η δικαιοσυνη βλεπει. Βλεπει σε ποια ταξη ανηκουμε, στην εργατικη ή την αρχουσα. Και μετα αποφασιζει ποιο απο τα δυο προσωπα της θα δειξει. Αν εισαι ενας φτωχος και «ασημαντος» εργατης, θα δεις μπροστα σου μια δικαιοσυνη σκληρη και αδιστακτη. Ενας μεγαλοεπιχειρηματιας ομως δεν ανησυχει για τη «δικαιοσυνη», γιατι στο κατω κατω οι νομοι εχουν γινει απο την αρχουσα ταξη για να εξυπηρετουν τα δικα της συμφεροντα.

Η μονη πραγματικη δικαιοσυνη μπορει να ερθει μονο μεσα απο τη δραση της εργατικης ταξης. Μονο οταν παρουν οι εργατες την εξουσια στα χερια τους θα σταματησουν να υπαρχουν οι διαφοροι Χατζηιωαννου που αθωωνονται ενω δολοφονουν για να βγαλουν μεγαλυτερο κερδος και να την πληρωνει ο φτωχοκοσμος οπως την 55χρονη Λεμεσιανη. Πρεπει να παλεψουμε για να ανατρεψουμε αυτο το αδικο συστημα της «τυφλης» διπροσωπης «δικαιοσυνης» και να το αντικαταστησουμε με ενα συστημα πραγματικης δικαιοσυνης, τον σοσιαλισμο.

Δεσποινα Μαυρου

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Φτανει πια η κοροϊδια

Οι μουσικοι της δημοτικης εκπαιδευσης κατεβηκαν στις 18 και στις 19 του Νιοβρη σε 48ωρη απεργια εξω απο το προεδρικο, απαιτωντας την μονιμοποιηση τους. Οι υποσχεσεις της κυβερνησης για λυση του προβληματος τους, εμεινε στα λογια.

Το ποτηρι ξεχειλισε. Η ανασφαλεια και η κοροιδια σε βαρος τους, συνεχιζεται για χρονια παρα το οτι καποιοι απο αυτους εξυπηρετουν τα δημοτικα σχολεια για περισσοτερα απο δεκα χρονια. Ο θυμος και η αγανακτηση τους εχει φουντωσει.

Ηδη ετοιμαζονται για νεα 48ωρη απεργια ενω αποφασισαν να μην δεχονται επιθεωρητες στις ταξεις και να μην αναλαμβανουν τις καλιτεχνικες εκδηλωσεις στις γιορτες.

Η κυβερνηση παρα το οτι τους υποσχεθηκε απο περυσι οτι θα προχωρησει στην μονιμοποιηση τους, δεν εχει κανει τιποτα μεχρι στιγμης.

Η δικαιολογια που χρησιμοποιει ειναι οτι προσπαθουν δηθεν να κανουν σχεδια υπηρεσιας που να καλυπτουν τους πτυχιουχους μουσικους. Ουτε το γιεφυρι της Αρτας να ηταν. Για αλλες περιπτωσεις που θελουν να βολεψουν καποιους δικους τους κανουν σχεδια υπηρεσιας μεσα σε μια νυχτα.

Εμποδια δυστυχως βαζει και η ηγεσια της ΠΟΕΔ με τη δικαιολογια οτι η μονιμοποιηση των μουσικων υποβαθμιζει το ρολο του «πολυδυναμου» δασκαλου. Αυτο ειναι τελειως λαθεμενο. Η μονιμοποιηση των μουσικων οχι μονο δεν υποβαθμιζει τους δασκαλους αλλα θα τους βοηθησει γιατι θα τους ξαλαφρωσει απο το ηδη βαρυφορτωμενο προγραμμα που εχουν και φυσικα θα ωφελησει και τα παιδια γιατι θα διδασκονται τη μουσικη απο πτυχιουχους μουσικους.

Το Υπουργειο Παιδειας προτεινε καποιο σχεδιο υπηρεσιας αλλα το απορριψε τοσο η ΠΟΕΔ οσο και οι μουσικοι γιατι δεν λαμβανε υποψιν τα χρονια προϋπηρεσιας που εχουν και τους στερουσε πολλα απο τα δικαιωματα τους, οπως ειναι η συνταξη, οι προαγωγες και αλλα που καθε εργαζομενος δικαιουται να εχει απο την πολυχρονη υπηρεσια του.

Απ' οτι φανηκε το Υπουργειο ψαχνει περισσοτερο να βρει σχεδια υπηρεσιας που να διασπουν τους μουσικους παρα να ικανοποιουν τα δικαια αιτηματα τους. Προσπαθει να τους χωρισει αναλογα με το αν εχουν παρακολουθησει ειδικα μαθηματα που οργανωσε σε καποια φαση στα μουλοχτα το Υπουργειο ή αναλογα με τα χρονια υπηρεσιας και αλλα παρομοια.

Αυτη η κοροϊδια πρεπει να σταματησει. Τα πτυχια των μουσικων απαιτουν χρονια σπουδων και δεν μπορει να μην αναγνωριζονται για σκοπους μονιμοποιησης την ιδια στιγμη που ειναι καλα για πολυχρονη συμβαση.

Η μονιμοποιηση των μουσικων, οπως και αλλων ειδικοτητων, γυμναστες, φιλολογοι, μαθηματικοι και αλλοι οχι μονο δεν βλαφτει κανενα αλλα αντιθετα θα βοηθησει να βελτιωθουν οι συνθηκες διδασκαλιας στο χωρο της δημοτικης εκπαιδευσης.

Αυτο ομως που μπορει πραγματικα ν' αλλαξει ριζικα την κατασταση ειναι να σπασει η πολιτικη της λιτοτητας και να αυξηθουν κατακορυφα οι δαπανες για τη Παιδεια για να μπορεσουν να γινουν μαζικες προσληψεις, εκπαιδευτικων, ολων των ειδικοτητων και αμεση μειωση των μαθητων κατα ταξη. Να χτιστουν νεα σχολεια και να εξοπλιστουν με ολα τα συγχρονα μεσα.

Σημερα σε πολλα σχολεια δεν υπαρχουν οχι μονο εργαστηρια αλλα ουτε καν αιθουσα μουσικης ή ενα απλο video και τηλεοραση.

Το αιτημα των μουσικων για μονιμοποιηση ειναι κομματι αυτης της παλης και θα πρεπει να εχουν την συμπαρασταση του καθε εργαζομενου και ιδιαιτερα των δασκαλων και της ΠΟΕΔ.

Αγγελικη Μιχαηλ

ΤΗΛΕΦΩΝΗΤΕΣ

Η αναμονη δεν οφελει

Οι τηλεφωνητες στο δημοσιο και ημικρατικο τομεα αναγκαστηκαν για αλλη μια φορα να εξαγγειλουν απεργιακα μετρα. Τελικα μετα απο καποιες παρεμβασεις αποφασισαν να δωσουν νεα παραταση στη κυβερνηση αλλα αυτο δεν εχει περιορισει το θυμο και την αγανακτηση τους για την κοροϊδια που αντιμετωπιζουν τοσα χρονια.

Οι τηλεφωνητες βγηκαν για πρωτη φορα σε απεργια το 1995. Ομως ειχε επεμβει τοτε το προεδρικο και μετα απο 2 ωρες η απεργια εκλεισε αφου ο προεδρος υποσχεθηκε πως το Υπουργικο Συμβουλιο θα εβλεπε τα αιτηματα τους. Ο υπουργος οικονομικων ομως δεν δεχθηκε να συζητησει το θεμα και ο Διευθυντης της Υπηρεσιας Δημοσιας Διοικησης και Προσωπικου ζητησε απο τους τηλεφωνητες να περιμενουν λιγο ακομα καιρο γιατι ετοιμαζεται το νεο κρατικο μισθολογιο.

Μετα απο 2,5 χρονια οι τηλεφωνητες ακομα περιμενουν αυτο το νεο κρατικο μισθολογιο. Στην ουσια ομως αντι να ικανοποιησουν τα αιτηματα τους προσθεσαν και νεα προβληματα.

Οι τηλεφωνητες ζητουν την αναβαθμιση των μισθολογικων κλιμακων απο Α1-Α2-Α5 σε Α2-Α5-Α7 για οσους απασχολουνται στην δημοσια υπηρεσια και εχουν απολυτηριο γυμνασιου και για τους τυφλους που ειναι αποφοιτοι της σχολης τυφλων. Ακομα απο της 84 θεσεις που πρεπει να υπαρχουν παγκυπρια, καλυπτονται μονο οι 74 και η κυβερνηση θελει να καταργησει ακομα 16 θεσεις. Συγκεκριμενα στη Λευκωσια, ενω πρεπει να υπαρχουν 9 θεσεις, υπαρχουν μονο 6 τηλεφωνητες με αποτελεσμα μερικοι να δουλευουν μεχρι και 50 με 55 ωρες τη βδομαδα για να καλυψουν τη δουλεια.

Η κυβερνηση με την μεχρι τωρα σταση της δειχνει πως δεν εχει προθεση να ικανοποιησει τα αιτηματα των τηλεφωνητων.

Οι τηλεφωνητες εχουν το δικιο με το μερος τους και την δυναμη να κερδισουν το αγωνα τους, αφου μπορουν να παραλυσουν ολοκληρη την δημοσια υπηρεσια. Η αναμονη μεχρι τωρα

δεν τους οφελησε σε τιποτα. Πρεπει να προχωρησουν αμεσα σε απεργια διαρκειας και να ζητησουν την συμπαρασταση των αλλων εργαζομενων. Να κυκλοφορησουν φυλλαδια και να ενημερωσουν τον κοσμο για τα προβληματα τους και για την κοροϊδια που αντιμετωπιζουν. Ετσι μπορουν πραγματικα να πιεσουν την κυβερνηση να προχωρησει στην αναβαθμιση τους και στη προσληψη προσωπικου.

Μιχαλης Πισσαριδης

εργατικη δημοκρατια

Παλευουμε για

Σοσιαλισμο μεσα απο την ανεξαρτητη δραση της εργατικης ταξης

Οι εργατες δημιουργουν ολο τον πλουτο μεσα στον καπιταλισμο. Μια νεα κοινωνια απαλλαγμενη απο την εκμεταλλευση, ο σοσιαλισμος μπορει να δημιουργηθει μονο οταν οι εργατες παρουν συλλογικα στα χερια τους τον ελεγχο ολου του κοινωνικου πλουτου και προγραμματισουν την παραγωγη και τη διανομη συμφωνα με τις ανθρωπινες αναγκες.

Επανασταση και οχι ρεφορμισμο

Ο καπιταλισμος δεν παιρνει διορθωσεις. Πρεπει να ανατραπει με την εργατικη δραση. Δεν υπαρχει κοινοβουλευτικος δρομος προς μια τετοια αλλαγη. Το κοινοβουλιο, ο στρατος, η αστυνομια, η δικαιοσυνη, ολο το αστικο κρατος λειτουργει για να προστατευει το συμφερον της αρχουσας ταξης. Η εργατικη ταξη θα χρειαστει το δικο της κρατος, στηριγμενο στην αμεση δημοκρατια, στα συμβουλια αντιπροσωπων απ' τους χωρους δουλειας και στην εργατικη πολιτοφυλακη.

Διεθνισμο και οχι «σοσιαλισμο σε μια μονο χωρα» ή «σοσιαλισμο με εθνικα χρωματα»

Η εμπειρια της Ρωσιας αποδεικνυει οτι ακομα και μια νικηφορα εργατικη σοσιαλιστικη επανασταση οπως ο Οκτωβρης του 1917 δεν μπορει να επιβιωσει σε απομονωση. Τα καθεστωτα της ΕΣΣΔ μετα την επικρατηση του σταλινισμου, της Κινας και των αλλων ανατολικων χωρων ειναι κρατικοι καπιταλισμοι οπου η εκμεταλλευση και η καταπιεση της εργατικης ταξης δεν διαφερει απο τη Δυση. Γι' αυτο, υποστηριζουμε τις εργατικες εξεγερσεις εναντια στη γραφειοκρατικη αρχουσα ταξη αυτων των χωρων.

Υποστηριζουμε ολα τα εθνικοαπελευθερωτικα κινηματα που αντιστεκονται στην ιμπεριαλιστικη καταπιεση. Η δυναμη που θα τσακισει τελειωτικα τον ιμπεριαλισμο ειναι η ενοτητα της εργατικης ταξης σε διεθνη κλιμακα απο την Νεα Υορκη ως τη Σεουλ και απο το Λονδινο ως το Σαο Παολο.

Αντιπαλευουμε καθε μορφη σοβινισμου, ρατσισμου ή σεξιστικων διακρισεων που απειλει να διασπασει τους εργατες.

Απεναντι στην αντιτουρκικη πολεμοκαπηλεια της «δικης μας» αρχουσας ταξης υποστηριζουμε το συνθημα Ελληνες και Τουρκοι εργατες ενωμενοι.

Ειμαστε αντιθετοι στην καταπιεση των τουρκοκυπριων, τον οικονομικο, πολιτικο, και πολιτιστικο αποκλεισμο που τους επιβαλλει η δικης μας αρχουσα ταξη και υποστηριζουμε το δικαιωμα τους στην αυτοδιαθεση.

Επαναστατικο Κομμα της εργατικης πρωτοποριας

Η εργατικη ταξη μπορει να απολευθερωσει τον εαυτο της και ολους τους καταπιεσμενους μεσα απο τη δικη της δραση. Για να κερδηθουν ολα τα κομμάτια της ταξης σε αυτη την παλη ειναι απαραιτητο να οργανωθουν τα πιο ξεκαθαρα και μαχητικα τμηματα σε ενα επαναστατικο εργατικο κομμα. Ενα τετοιο κομμα μπορει να πειθει τους εργατες για την επαναστατικη προοπτικη παρεμβαινοντας στους μαζικους αγωνες. Ειμαστε αντιθετοι σε καθε αντιληψη υποκαταστασης της ταξης, απ' οπου και αν προερχεται.

ΘΕΑΤΡΟ: 82 χρονια απο τη δολοφονια του Τζο Χιλ

Ο ανθρωπος που δεν πεθανε ποτε

ΟΡΓΑΝΩΤΗΣ ΜΕ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Φετος συμπληρωνονται 82 χρονια απο τη δολοφονια του μεγαλου αμερικανου αγωνιστη, του Τζο Χιλ. Αγωνες σαν τους δικους του ειναι που γεμισαν το πλουσιο βιβλιο του αμερικανικου εργατικου κινηματος.

Ο ΘΟΚ με την επιχορηση των συντεχνιων ΠΕΟ, ΣΕΚ και ΔΕΟΚ ανεβαζει αυτες τις μερες το εργο του Μπαρρυ Στεϊβις, *"Ο ανθρωπος που δεν πεθανε ποτε"* που αναφερεται στη ζωη του Τζο Χιλ. Ας τη θυμηθουμε.

Στις 19 Νοεμβρη 1915 ο Τζο Χιλ καταδικαστηκε και θανατωθηκε απο το εκτελεστικο αποσπασμα για ενα φονο που ποτε δεν διεπραξε. Το μονο του εγκλημα ηταν το γεγονος οτι υπηρξε ενα απο τα βασικα στελεχη των Βιομηχανικων Εργατων του Κοσμου (I.W.W.) ή Γουομπλις, οπως ηταν ευρυτερα γνωστοι.

Οι Γουομπλις ιδρυθηκαν το 1905. Στοχος τους ηταν να οργανωσουν ολους τους εργαζομενους σε ενα ενιαιο μεγαλο συνδικατο. Προσελκυσαν εκατονταδες χιλιαδες ανειδικευτους εργατες στις γραμμες τους, ιδιαιτερα μεταναστες, μαυρους και εργαζομενες γυναικες.

Ο Τζο γεννηθηκε απο φτωχη οικογενεια στη Σουηδια το 1879. Η φτωχεια εκεινης της περιοδου τον αναγκασε να μεταναστευσει στις ΗΠΑ το 1902, οταν ηταν μολις 23 χρονων.

Για δεκα χρονια εκανε οτι δουλεια μπορει να φανταστει κανεις, απο αγρεργατης και υδραυλικες εργασιες μεχρι λιμενεργατης και μπαρμαν.

Το 1910 ο Τζο προσχωρησε στο I.W.W. Επαιξε καθοριστικο ρολο στον "αγωνα για την ελευθερια του λογου", στην Καλιφορνια το 1912. Οι Γουομπλις οργανωναν συγκεντρωσεις στα κεντρα των πολεων για να πλησιασουν εργαζομενους που ηταν αναγκασμενοι να καταφυγουν εκει για να βρουν δουλεια. Ο ενας ομιλητης μετα τον αλλο συλλαμβανονταν και πεταγονταν στη φυλακη. Οι αντικαταστατες τους συνεχιζαν απτοητοι, μιλωντας ακομα πιο παθιασμενα για την αναγκη της οργανωμενης δρασης.

Τον Γεναρη του 1914, στην πολη Σολτ-Λέικ , δυο μασκοφοροι πυροβολησαν θανασιμα τον ιδιοκτητη ενος μπακαλικου και παλιο αστυνομικο Τζον Μορισον και εναν απο τους γιους του. Ο Τζο Χιλ βρισκοταν εκεινη την εποχη στο Σολτ-Λέικ οπου βοηθουσε στην οργανωση μιας απεργιας 1500 μεταλλωρυχων οι οποιοι διεκδικουσαν μικροτερο ωραριο και χαμηλοτερα μεροκαματα.

Τα αφεντικα προσελαβαν απεργοσπαστες και μπραβους. Οι οργανωτες του συνδικατου συνεληφθησαν, ομως η δραση του κοσμου απομονωσε τους απεργοσπαστες και αναγκασε τους εργοδοτες να αναγνωρισουν το I.W.W. Οι εργοδοτες και οι αρχες της πολης ηθελαν εκδικηση για αυτη την ηττα και ο Τζο Χιλ ηταν το θυμα τους.

Σκευωρια

Η αστυνομια τον συνελαβε τρεις μερες μετα τον φονο ως υποπτο. Ηταν μια καλοστημενη παγιδα. Οι δικαστες ηταν μελη μιας εκκλησιαστικης κοινοτητας που στηριζε οικονομικα την εταιρεια. Ο εισαγγελεας στην εισηγηση του εκανε σαφες οτι το μοναδικο εγκλημα του Τζο Χιλ ηταν η συνδικαλιστικη του δραστηριοτητα. Ειπε στους δικαστες να καταδικασουν τον Τζο ετσι ωστε «ο πολιτισμος να καταστειλει την αναρχια και το εγκλημα».

Ο Τζο θεωρηθηκε ενοχος και καταδικαστηκε με την ποινη της δημοσιας εκτελεσης. Οι Γουομπλις οργανωσαν μια τεραστια καμπανια για να σωσουν τον Τζο. Προγραμματισαν συγκεντρωσεις διαμαρτυριας και τυπωσαν χιλιαδες φυλλαδια με στιχους απο τα τραγουδια του.

Τα τραγουδια που εγραφε ο Τζο ηταν γνωστα και τραγουδιονταν απο δεκαδες χιλιαδες αγωνιστες την ωρα της μαχης. Το πρωτο του τραγουδι ηταν το "Κέισι Τζοουνς-το συνδικατο των απεργοσπαστων" που γραφτηκε το 1911 για να βοηθησει τους εργατες του σιδηροδρομου στην Σαουθ Πασιφικ, των οποιων η απεργια κτυπιοταν απο τους απεργοσπαστες.

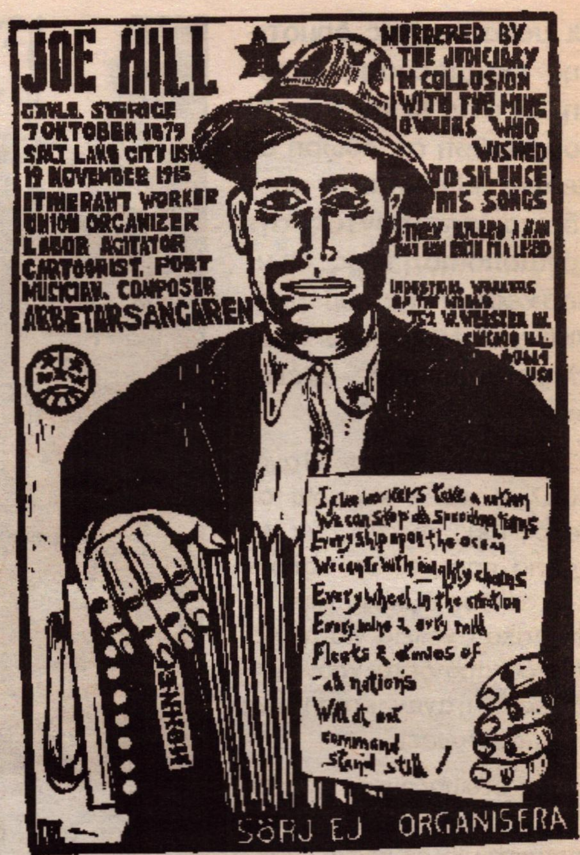

Τα τραγουδια του Τζο ηταν γραμμενα στη γλωσσα των εργαζομενων.

Γελοιοποιουσε τη θρησκεια στο τραγουδι του "Ο παπας και ο σκλαβος": "Μακρυμαλληδες παπαδες καθε βραδυ τριγυρνουν, για το αδικο και δικαιο μας μιλουν, και αν για αδειο στομαχι τους πεις, σου απαντουν μ'ολο γλυκεια φωνη: δουλευε και προσευχησου, και θα'ρθει η σειρα σου για να φας, τρωε χορτο και κοιμησου, πιττες θα φας στον ουρανο οταν θα πας."

Ακομη εγραφε τραγουδια που συνοψιζαν την δυναμη της εργατικης ταξης: "Εργατια ολου του κοσμου, απ'τον υπνο σας ξυπνατε, σπαστε τον ζυγο του τρομου, και το δικαιο σας ζητατε. Θες να σε εχουν παντα σκλαβο, απ'την κουνια ως τον ταφο, αν αυτο ειν'το ονειρο σου θελεις σκλαβο των εαυτο σου."

Η καταδικη δεν μπορεσε να καμψει το πνευμα του Τζο. Λιγες ωρες πριν την εκτελεση του εγραφε στην "Αλληλεγγυη", την εφημεριδα του I.W.W. : *"Αυριο περιμενω να κανω ενα ταξιδι στον πλανητη Αρη και οταν αυτο γινει θα αρχισω αμεσως να οργανωνω τους εργαζομενους του πλανητη στους Γουομπλις."*

Οι αρχες απεριψαν την αιτηση του Τζο για μια καινουργια δικη. Ομολογια που απεδεικνυε την αθωοτητα του Χιλ τηλεγραφηθηκε στον κυβερνητη της πολιτειας αλλα την αγνοησε.

Χιλιαδες εργατες πηγαν στην κηδεια του. Ο ιρλανδος σοσιαλιστης Τζιμ Λαρκιν τους ειπε: "Ο Τζο Χιλ δολοφονηθηκε γιατι ηταν μελος της πιο αγωνιστικης πτερυγας μεσα στην αμερικανικη εργατικη ταξη, του I.W.W."

Μια τοπικη εφημεριδα εγραφε: "Η κοκκινη σημαια κυματιζε ανενοχλητη. Καμια πιστη ή θρησκεια δεν χωρουσε σε αυτη τη τελετη. Δεν υπηρχαν ουτε προσευχες, ουτε υμνοι, αλλα ενα δυνατο ρεφραιν απο φωνες που συνοδευαν τα τραγουδια που ηταν γραμμενα απο τον Χιλ."

Αλλα η μεγαλυτερη εμπνευση υπηρχε στα λογια του Χιλ προς τους Γουομπλις: "Μην σπαταλατε χρονο σε θρηνους, αλλα οργανωστε την ταξη μας και οδηγηστε τήν στην νικη."

Μυριανθη Λοϊζου

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Πυρηνας Κεντρου
Συνεδριαζει στα γραφεια της Ε.Δ η ωρα 8:00μμ

3/12: Γιατι ειμαστε αντιθετοι στην ενταξη στην Ε.Ε.

10/12: Πως φτασαμε στις συγκρουσεις του '63-'64

17/12: Οργανωτικα καθηκοντα του πυρηνα

23/12: Η μελλοντικη σοσιαλιστικη κοινωνια

Πυρηνας Καϊμακλιου
Συνεδριαζει στα γραφεια της Ε.Δ. η ωρα 8:00μμ

2/12: 30 χρονια απο την σφαγη της Κοφινου

9/12:Σε τι διαφερουν οι ανθρωποι απο τα ζωα

16/12: Η Ε.Ε. σημερα

23/12: Μελλοντικη σοσιαλιστικη κοινωνια

Πυρηνας Στροβολου
Συνεδριαζει στο Στροβολο, καθε Τριτη, οδος Πτολεμαϊδας 8:30μ.μ.

2/12: Χρηματιστηριακο κραχ

9/12: Ο μαρξισμος του Τροτσκι

16/12:Η Ε.Ε.σημερα.

23/12: 30 χρονια απο τη σφαγη στη Κοφινου.

Πυρηνας Λυκαβηττου
Συνεδριαζει στη Λορδου Βυρωνος 8 στις 8:00μ.μ.

3/12: Πως φτασαμε στις συγκρουσεις του '63-'64

10/12: Ειναι η Κινα σοσιαλιστικη;

17/12: Μαρξισμος και Αναρχισμος

23/12: Απο τις σταυροφοριες στα Χριστουγεννα.

ΛΕΜΕΣΟΣ

Συνεδριαζει καθε Πεμπτη στα γραφεια της οργανωσης Ηπειρου 9 η ωρα 8 μ.μ. τηλ 747665

11/12: Ειναι η βια απαραιτητη για την αλλαγη της κοινωνιας;

18/12: Χρηματιστιριακο κραχ

23/12: Ειναι η ανθρωπινη φυση εμποδιο για το σοσιαλισμο;

30/12: Ρωσικη επανασταση και αλλαγες στην εκπαιδευση

εργατικη δημοκρατια
Μηνιαια σοσιαλιστικη εργατικη εφημεριδα
της Οργανωσης «Εργατικη Δημοκρατια»
Γραφεια: οδος Αρχιεπ. Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.
Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
Fax - τηλ. 02-349770
Υπευθυνος για το νομο: Ντινος Αγιομαμιτης

εργατικη δημοκρατια
Γραφτειτε συνδρομητες
Συνδρομη για ενα χρονο
Εσωτερικου £7 - Εξωτερικου £12
ΟΝΟΜΑ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _
Τ.Κ. 7280 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

Φρούριο για τους καπιταλιστές

οι εργάτες δεν έχουν να κερδίσουν τίποτα από την ένταξη

Η κατάσταση στην Ε.Ε. σηματοδοτεί την κατάσταση που βρίσκεται ο καπιταλισμός στο τέλος του 20ου αιώνα. Οι ανταγωνισμοί ανάμεσα στους διάφορους ιμπεριαλιστές στις αρχές του αιώνα είχαν οδηγήσει στο σφαγείο του 1ου Παγκόσμιου Πολέμου. Σήμερα, στο τέλος του 20ου αιώνα οι ανταγωνισμοί είναι εξίσου έντονοι και επικίνδυνοι.

Η Ενωμένη Ευρώπη με κοινό νόμισμα, κοινή οικονομία, κοινή ασφάλεια και εξωτερική πολιτική βρίσκεται μίλια μακριά απο εκείνο που οραματίζονταν οι καπιταλιστές το 1991 και την κατάρρευση του Ανατολικού μπλόκ.

Ομως παρ'όλα αυτά ο καπιταλισμός σήμερα δεν είναι ο ίδιος με αυτό των αρχών του αιώνα. Κανένα κεφάλαιο πία, όσο ισχυρό κι αν είναι, δεν μπορεί να περιχαρακωθεί στα όρια του δικού του κράτους, και να αντιμετωπίσει τους ανταγωνισμούς και να κάμει κέρδη.

Η δημιουργία της ΕΟΚ, με την συνθήκη της Ρώμης το 1957, που εξελίχθηκε στην σημερινή Ευρωπαΐκή Ένωση, εξυπηρετούσε απο την αρχή, την αναγκαστική συνύπαρξη των ανταγωνιστικών κεφαλαίων μέσα στα πλαίσια μια μεγαλύτερης αγοράς. Στόχος τους να αρπάξουν ένα μεγαλύτερο κομμάτι της αγοράς.

Αυτό είναι το όνειρο τους παρά τις δυσκολίες. Η πραγματικότητα είναι ότι δεν θα μπορούσαν να μείνουν στην προ ΕΟΚ εποχή αλλά και δεν μπορούν να προχωρήσουν στα καινούργια τους σχέδια για ένα ενιαίο ευρωπαϊκο καπιταλισμό. Το αδιέξοδο μπορεί να μήν φτάνει σε πόλεμο στην καρδία της Ευρώπης όμως τροφοδοτεί την αστάθεια που χαρακτηρίζει την περίοδο.

Η Ε.Ε. είναι στην ουσία ένας συνασπισμός που έχει στόχο να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα των μέλων του, όσο γίνεται πιο συλλογικά, ενάντια σε όλους τους άλλους με οποιοδήποτε κόστος.

Μαζί με με την αγορά ενοποιούνται και οι μηχανισμοί καταστολής και οι νόμοι που έχουν σαν κύριο στόχο να χτυπήσουν το εργατικό κίνημα στις ίδιες τις χώρες της Ε.Ε. και να κλείσουν τα σύνορα για τους πολιτικούς πρόσφυγες.

Προς τον υπόλοιπο κόσμο η Ε.Ε. είναι ένα "φρούριο" από όπου εξορμά ένας αδίστακτος ιμπεριαλιστικός συνασπισμός. Οι διακηρύξεις για «Ευρωπη των λαων» για την «Ευρώπη της ελευθερίας και κοινωνικής δικαιόσυνης είναι κούφια λόγια. Τεράστια αποθέματα τροφίμων καταστρέφονται στην Ευρώπη για να διατηρηθούν οι τιμές ψηλά ενώ την ίδια στιγμή εκατομμύρια άνθρωποι κυρίως παιδιά στον τρίτο κόσμο πεθαίνουν από την πείνα και την εξαθλίωση.

Οι άρχουσες τάξεις της Ευρώπης είναι αυτοί πού στήριξαν τούς χασάπηδες Μιλόσεβιτς και Τούτσμαν στην πρώην Γιουγκοσλαβία πού οδήγησαν την χώρα στο μακελείο και το εθνικό ξεκαθάρισμα. Αυτοί είναι που έστειλαν τάνκς και στρατό αντί τρόφιμα στήν πεινασμένη Σομαλία.

Ο ε/κ καπιταλισμος

Σ'αυτό το "φρούριο" θέλει να μπεί η ε/κ άρχουσα τάξη γιά να έχει το πάνω χέρι απέναντι στους ανταγωνιστές της. Στις 12-13 του Δεκέμβρη θα γίνει στο Λουξεμβούργο η διάσκεψη κορυφής των ηγετών της Ευρωπαϊκής Ένωσης όπου θα συζητθούν και οι υποψηφιότητες διαφόρων χωρών για ένταξη.

Ο πρωθυπουργός της Ελλάδας, Κώστας Σημίτης, ανακοινώνοντας ότι στις 10 του Απρίλη του '98 θα αρχισουν οι ενταξιακές συνομιλίες Κύπρου - Ε.Ε. απείλησε ότι η Ελλάδα θα μπλοκάρει την συμμετοχή της Τουρκίας στην διακυβερνητική διάσκεψη κορυφής αν δεν αλλάξει την στάση της στο Κυπριακό.

Την ίδια στιγμή ο υπουργός εξωτερικών της Κυπριακής Δημοκρατίας προειδοποιεί την Τουρκία ότι αν δεν αλλάξει στάση στο κυπριακό πρέπει να "αντιμετωπίσει τον κίνδυνο" της εισδοχής της Κυπριακής Δημοκρατίας χωριστά. Απειλεί μάλιστα τους τ/κ ότι αν δεν δεχθούν να συμμετέχουν κάτω από την αντιπροσωπεία της κυπριακής κυβέρνησης, τότε θα αποκλειστούν από τις διαπραγματεύσεις με την Ε.Ε.

Ο Κληρίδης που έχει εγκρίνει την συμμετοχή ε/κ εμπορικών επιμελητηρίων και συνδικαλιστικών οργανώσεων στις διαπραγματεύσεις δηλωνει οτι: "*θα μπορούσε να γίνει το ίδιο και από την τ/κ κοινότητα, πάντοτε υπό τον όρο ότι οι διαπραγματεύσεις γίνονται με την αντιπροσωπεία της Κυπριακής Δημοκρατίας.*"

Στή πραγματικότητα η επίσημη ε/κ πολιτική θέλει να δεί πρώτα την νότια Κύπρο στην Ε.Ε. Από την θεση αυτή θα βρίσκεται σε πλεονεκτική θέση για να απλώσει την κυριαρχία της, πολιτική και οικονομική, ξανά σ'ολόκληρο το νησί.

Τις προσδοκίες τους γιά τα ωφέλη από την ένταξη εκφράζει πολύ χαρακτηριστικά ο Χριστόδουλος Χριστοδούλου, υπουργός οικονομικών: "*μέσα σε δύο χρόνια η Κύπρος θα μπορούσε να είναι πλήρες μέλος της Ευρωπαϊκης Ένωσης και η οικονομία και οι θεσμοί της να είναι στην ίδια ή και σε καλύτερη κατάσταση από μερικές χώρες πού είναι ήδη πλήρη μέλη ...η κατάσταση από την άποψη την οικονομική θα είναι πολύ καλύτερη όταν θα μπούμε στην Ε.Ε. και θα έχουμε προσβάσεις και στα διάφορα ταμεία αλλά και στην λήψη των αποφάσεων που σχετίζονται και με δικά μας συμφέροντα.*"

Καταφυγιο;

Οι ε/κ καπιταλιστές, όπως και οι άρχουσες τάξεις των χωρών της ανατολικής Ευρώπης και της Τουρκίας, που έχουν υποβάλει αίτηση, ελπίζουν ότι θα ωφεληθούν από μία ένταξη. Αν όχι άμεσα, τουλάχιστον για να προστατευθούν από τους κινδύνους που αντιμετωπίζουν βρισκόμενοι έξω απο την Ένωση.

Γιά τους πιό δυνατούς καπιταλιστές, Σιακόλας, Γαλαταριώτης, Παρασκευαϊδης, Λόρδος, Λανίτης, Πίττας και σια, οι σχέσεις με την Ε.Ε. σημαίνουν περισσότερα κέρδη μέσα από ευκαιρίες που τους ανοίγουν οι διεθνείς συνεργασίες.

Ομως σήμερα οι καπιταλιστές μέσα στην Ε.Ε. βρίσκονται σε πολύ δύσκολη θέση. Από τις 15 χώρες μόνο 3 πληρούν τους όρους σύγκλισης και ζητούν επαναδιαπραγμάτευση της συνθήκης του Μααστριχτ. Οι προσπάθειες να πετύχουν τους όρους που έθεσαν πρίν 6 χρόνια αποδεικνύονται μάταιες. Γι αυτό και αναγκάζονται να αναβάλουν την νομισματική ένωση. Καθώς η οικονομική κρίση βαθαίνει, ακόμα και στην ίδια την Γερμανία συναντούμε τις συγκρούσεις μέσα στίς άρχουσες τάξεις και τις διαφωνίες.

Τα δύο χρόνια που προβλέπει ο υπουργός των οικονομικών του Κληρίδη για την πλήρη ένταξη, είναι ένα ξεκάθαρο μήνυμα ότι η ε/κ άρχουσα τάξη δεν έιναι διατεθημένη να περιμένει την λύση του κυπριακού και την συμμετοχή των τ/κ στις διαπραγματεύσεις γιά την ένταξη.

Η οικονομική κρίση βρίσκεται προ των πυλών και κάθε πλεονέκτημα που της προσφέρει η οικονομική υπεροχή της απέναντι στους τ/κ και τα διαπραγματευτικά ατού της με τις άρχουσες τάξεις της Ε.Ε. μπορεί να εξανεμιστούν.

Ήδη το Χρηματιστήριο παρουσιάζει μείωση 25% από τότε που ιδρύθηκε. Σε χρήματα αυτό μεταφράζεται σε 300 εκατομμύρια λίρες. Ο ρυθμός ανάπτυξης έχει πέσει κάτω απο το 2% ενώ, σύμφωνα με τον πρόεδρο της Λαϊκής Τράπεζας Κίκη Λαζαρίδη η κυπριακή οικονομία χειάζεται ρυθμό ανάπτυξης τουλάχιστον 7%-7.5% το χρόνο για 10-15 χρόνια γιά "να αντέξει το βάρος της επανένωσης" και να φτάσει το βιωτικό επίπεδο των ανεπτυγμένων χωρών της Ε.Ε.

Την ίδια ώρα ο πληθωρισμός ανεβαίνει και το δημοσιονομικό έλλειμα έχει ξεπεράσει με διαφορά τους δείκτες του Μάαστριχτ.

Κτυπημα της εργατικης ταξης

Δεν πρέπει να υπάρχει καμιά ψευδαίσθηση ότι η ένταξη μπορεί να σημαίνει κάτι καλό για τους εργαζόμενους, έλληνες ή τούρκους. Σήμερα ο ε/κ καπιταλισμός βρίσκεται στη δίνη της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης και δεν μπορεί να προσφέρει στους εργάτες εκτός από επιθέσεις στο βιοτικό τους επίπεδο.

Η ανεργία είχε φτάσει το 3.5% τον Ιούνιο του 97 και ο αριθμός των ανέργων είναι ο μεγαλύτερος από το 1974. Στην Ε.Ε., που αποτελεί το «όραμα» των ε/κ καπιταλιστών, βρίσκεται στο 11% καί δεν υπάρχουν προοπτικές για μείωση του.

Η συνταγή των αστών για το ξεπέρασμα της κρίσης είναι η ίδια είτε βρίσκονται μέσα είτε έξω απο την Ε.Ε. Το κτύπημα των δικαιωμάτων και του βιωτικού επιπέδου των εργαζομένων. Η επιβολή των νόμων της αγοράς, ιδιωτικοποιήσεις, ελαστικό ωράριο, λιτότητα, περικοπές και ανεργία.

Η επιβολή νέων φορολογιών μετά τις προεδρικές εκλογές του Φεβράρη, η επίθεση ενάντια στο δικαίωμα της απεργίας και στην ΑΤΑ, που έχουν ανοίξει απο καιρό είναι μονόδρομος για την ε/κ άρχουσα τάξη όποιος και αν βρίσκεται στο προεδρικό.

Οι υποσχέσεις του υπουργού οικονομικών ότι "η κατάσταση της οικονομίας θα είναι πολύ καλύτερη οταν μπούμε στην Ε.Ε." είναι παραμύθια της Χαλιμάς. Μπορεί γι αυτούς η Ε.Ε. να σημαίνει ένα καπιταλιστικό καταφύγιο αλλά για τους εργάτες δεν μπορεί να σημαίνει τίποτα κάλο.

Οταν αυτοί μας δείχνουν το ιμπεριαλιστικό φρούριο της Ε.Ε. εμείς βλέπουμε τους φανταστικούς αγώνες των γάλλων φορτηγατζίδων, των γερμανών μεταλλεργατών και φοιτητών γιά να παίρνουμε έμπνευση γιά τους αγώνες μας.

Σταυρος Σιδερας

Αιχμή της επιθετικοτητας εναντια στους τουρκοκυπριους

Η επιλογή της εισδοχής στην Ε.Ε. από την ε/κ άρχουσα τάξη δεν έχει μόνο οικονομικό αλλά πρώτα και κύρια πολιτικό περιεχόμενο.

Αυτό εξάλλου φαίνεται απο τις ίδιες τις δηλώσεις των κυβερνητικών επισήμων. Θέλουν να χρησιμοποιήσουν την ένταξη σαν όπλο εναντίον των τουρκοκυπρίων. Είναι ένα ιχυρό όπλο στο οπλοστάσιο τους.

Από το 1990 η στρατιωτικοποίηση του κυπριακού ανέβηκε στά υψη, . με την κατακόρυφη αύξηση των στρατιωτικών δαπανών ανέβηκαν, την αναβάθμιση της εφεδρείας, την ενατικοποίηση της θητείας και την αύξηση της "έκτακτης εισφοράς γιά την άμυνα", καθώς η επίσημη ε/κ πολιτική ετοιμαζόταν για σκληρή διαπραγμάτευση.

Η υποβολή για ένταξη ήταν το αποκορύφωμα της σκλήρυνσης της στάσης των ε/κ και ελλήνων αστών στο Κυπριακό. Είναι η αιχμή της επιθετικότητας της ελληνοκυπριακής άρχουσας τάξης και της στρατιωτικοποιησης του κυπριακού πολύ πρίν παραγγελθούν οι S-300, πρίν φέρουν τα τάνκς T-80 ή να ανακαλύψει ο Κληρίδης την θεωρία του "ενεργού ηφαιστείου".

Με την αίτηση ένταξης η ελληνοκυπριακή άρχουσα τάξη τονίζει ακόμα μία φορά ότι η Κυπριακή Δημοκρατία είναι το "μόνο νόμιμο κράτος" στο νησί που έχει το δικαίωμα να μιλά και εκ' μέρους των τ/κ.

Βέβαια γίνεται λόγος ότι η ένταξη πρέπει να ωφελήσει και τις δύο κοινότητες της Κύπρου, όμως η αναγνώρηση της Κυπριακής Δημοκρατίας σαν το μοναδικό κράτος στο νησί, τους δίνει την δυνατότητα να πιέζουν πιο αποτελεσματικά, μαζί με την Ελλάδα, για εμπόδια στην ένταξη της Τουρκίας και να διατηρούν το εμπάργκο ενάντια στην ΤΔΒΚ.

Γι αυτό και η αλλαγή της θέσης του ΑΚΕΛ και η υποστήριξη της ένταξης ήταν λάθος. Οχι μόνο δεν έχουμε κανένα λόγο να υποστηρίξουμε την αίτηση ένταξης, αλλα θα πρέπει να καταγγείλουμε αυτήν την επιθετική πολιτική της «δικής μας» άρχουσας τάξης και να κάνουμε ότι μπορούμε για να τη δυσκολέψουμε να την εφαρμόσει.

Αυτό σημαίνει οτι δν πρέπει να κάνουμε καμμιά υποχώρησει απο τα αιτήματα μας και απο τα κεκτημένα μας για χάρη της προοπτικής ένταξης στην Ε. Ε. οπως μας ζητά η κυβέρνηση και τα αφεντικά.

εργατικη δημοκρατια

ΓΙΟΥΡΟΣΥΠΡΙΑ
Οι πιλοττοι ετοιμοι για απεργια

ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΟΥΜΞΕ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΕΙΑ

Οι γιατροι να κλιμακωσουν τα μετρα

Στα τελη του Νοεμβρη η γενικη συνελευση των κυβερνητικων γιατρων με 66% απορριψε τη συμφωνια του Υπουργου Υγειας και της ΠΑΣΥΔΥ για τα αιτηματα τους που αφορουν το συνταξιοδοτικο, την οργανικη δομη θεσεων, τις αυξησεις και τα επιδοματα.

Τον καυγα μεταξυ των γιατρων και της ηγεσιας της ΠΑΣΥΔΥ προσπαθησαν να τον ερμηνευσουν τα ΜΜΕ σαν το αποτελεσμα καποιων «υποπτων» συμφεροντων μιας μειοψηφιας μεγαλογιατρων. Η πραγματικοτητα ομως ειναι πολυ διαφορετικη. Ο θυμος των γιατρων εχει να καμει με τα τεραστια προβληματα που αντιμετωπιζουν στα νοσοκομεια επειδη η κυβερνηση Κληριδη με την πολιτικη των περικοπων και της λιτοτητας στην Υγεια, εχει φερει τις υπηρεσιες υγειας και τα νοσοκομεια σε διαλυση.

Ο θυμος εχει να κανει και με την ηγεσια της ΠΑΣΥΔΥ που αντι να παλευει εναντια στην πολιτικη της λιτοτητας εχει καταντησει το φερεφωνο του Κληριδη.

Τα προβληματα των γιατρων δεν ειναι ουτε σημερινα ουτε και τα μοναδικα. Οι νοσηλευτες με απεργιες περσι ζητουσαν προσληψεις αφου λογω των ελλειψεων καταντησαν να κανουν λιγο τους γιατρους, λιγο τις καθαριστριες, λιγο τους βοηθους θαλαμων.

"Ειναι απαραδεκτο να εισαι οικογενειαρχης και να μην εχεις λεφτα να ψωνισεις τουλαχιστον τα απαραιτητα για ενα σπιτι" ειπε ενας απο τους 75 νοσηλευτες που εχουν να πληρωθουν απο τον Ιουλη!

Βεβαια οταν προκειται για επιδοτησεις στους βιομηχανους ή για αυξησεις 30% στον προεδρο και τους υπουργους τα λεφτα βρισκονται αμεσως. Οταν προκειται για προσληψεις στην αστυνομια και τον στρατο δεν ισχυει το μορατοριουμ με το οποιο δεν γινονται νεες προσληψεις στο δημοσιο. Η λιστα συνεχιζεται και με τους 64 εκτακτους νοσηλευτες που καθως ληγει η συμβαση τους ειναι αγνωστο αν θα επαναπροσληφθουν. Αυτο βεβαια ισοδυναμει με το χασιμο της ζωης "κοινων θνητων". Οταν ομως προκειται για τον Οικονομιδη, τον Ματση, τον Πιττοκοπιτη, τον Αρχιεπισκοπο τοτε και τα ελικοπτερα βρισκονται και οι προσωπικες συνοδειες αρχιατρων στο εξωτερικο!

Οι ασκουμενοι γιατροι φθανουν να δουλευουν μεχρι και 100 ωρες την βδομαδα. Τον πρωτο χρονο εργασιας δουλευουν τζαμπα ενω τον δευτερο χρονο παιρνουνε 350 λιρες χωρις να πληρωνονται υπερωριες.

Το χάλι των νοσοκομειων συμπληρωνεται με την ελλειψη κρεβατιων, εξοπλισμου, φαρμακων και τις τεραστιες λιστες αναμονης για μια εξεταση ή για μια εγχειρηση.

Ειναι αυτες οι συνθηκες που οδηγησαν το νοσηλευτικο προσωπικο σε απανωτες κινητοποιησεις τα τελευταια χρονια και που σημερα φερνουν τους γιατρους σε συγκρουση με το Υπουργειο Υγειας.

Αλλά ειναι δυο χερια που κανουν παλαμακια. Δηλαδη, απο την μια η πολιτικη της κυβερνησης κι απο την αλλη η λογικη της ηγεσιας της ΠΑΣΥΔΥ που αντι να οργανωσει, να ενωσει και να κλιμακωσει την δραση βγαινει σημερα να απειλησει οτι δεν θα επιτρεψει προεκλογικες απεργιες ουτε πιεστικα αιτηματα. Ακριβως το αντιθετο ειναι που πρεπει να κανει.

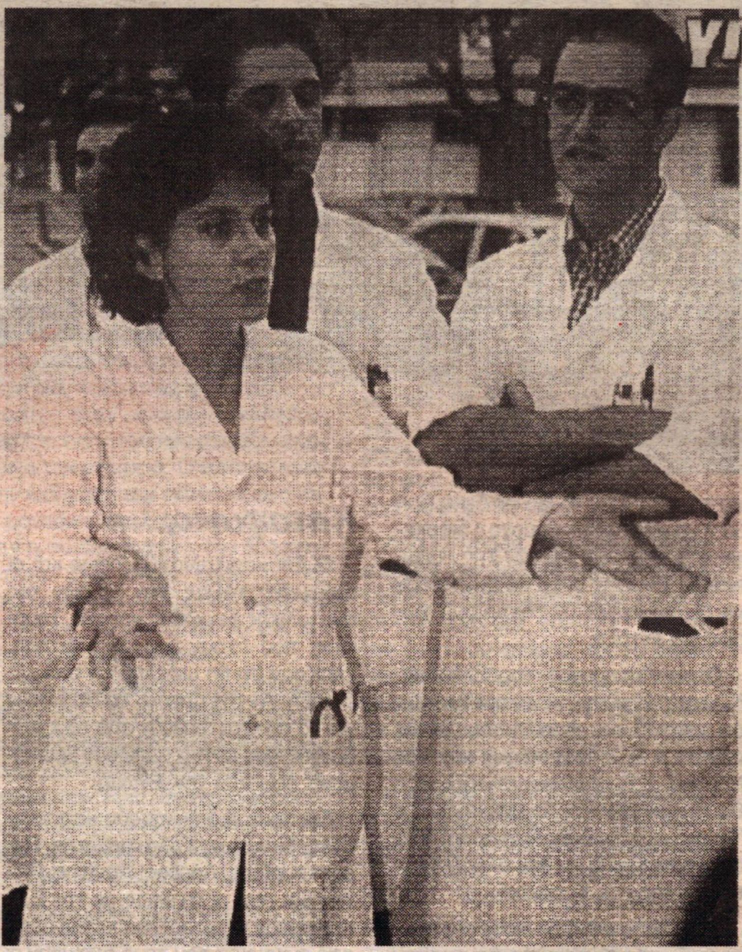

Και ομως πριν ενα χρονο και παλι την ιδια πολιτικη ακολουθησε. Οταν οι νοσηλευτες ψηφιζαν υπερ απεργιακων μετρων, αυτη ακολουθουσε τον δρομο του να τα βρει με το υπουργειο ωστε ν'αποφευχθει "η κριση και το χαος μεσα στα νοσοκομεια". Την ιδια ξεπουληματικη πολιτικη προσπαθει να περασει σημερα και με τους ταχυδρομικους και με τους τηλεφωνητες.

Γι'αυτο εχουν απολυτο δικηο οι γιατροι που στρεφονται εναντια στην ηγεσια της ΠΑΣΥΔΥ.

Ομως η λυση δεν βρισκεται στο να φυγουν οι γιατροι απο την ΠΑΣΥΔΥ αλλά στο πως οι ιδιοι οι γιατροι να οργανωσουν την απεργια διαρκειας σε συντονισμο με τους νοσηλευτες, εκτακτους και μονιμους, με τους ασκουμενους γιατρους, με ολους τους εργαζομενους στα νοσοκομεια. Το να χτυπησεις με ενα δακτυλο την πολιτικη της λιτοτητας μπορει και να σπασεις το δακτυλο σου. Το να την χτυπησεις με μια γροθια μπορεις να τη τσακισεις.

Ολοι εχουμε να οφεληθουμε απο περισσοτερες νοσοκομες, απο καθαρα και εξοπλισμενα νοσοκομεια, απο γιατρους που θα εξεταζουν χωρις αγχος. Οι αγωνες των γιατρων στα νοσοκομεια βαζουν την βαση για λυση στα προβληματα της Υγειας. Γι αυτο ειναι σιγουρο οτι σε μια απεργια διαρκειας οι γιατροι, οι νοσηλευτες και ολοι οι εργαζομενοι των νοσοκομειων μπορουν να εξασφαλισουν την συμπαρασταση ολοκληρης της εργατικης ταξης.

Μπορουμε και πρεπει ολοι μας να τους συμπαραταθουμε. Μπορουμε να βγαλουμε ψηφισματα συμπραστασης στους χωρους δουλειας μας και να παμε να τα δωσουμε στους γιατρους. Αυτο θα ενισχυσει την αυτοπεποιθηση τους και θα βαλει και πιεση στην ηγεσια της ΠΑΣΥΔΥ για να σταματησει τις συμβιμαστικες μανουβρες και τα ξεπουληματα.

Η ενοτητα και αλληλεγγυη ειναι το ισχυροτερο οπλο των εργαζομενων. Αυτο το οπλο πρεπει να αξιοποιησουμε στους αγωνες μας αν θελουμε οχι μονο να υπερασπιστουμε την δημοσια υγεια αλλα να σπασουμε συνολικα την πολιτικη της λιτοτητας και των περικοπων που ακολουθα η κυβερνηση Κληριδη.

Δεσποινα Καραγιαννη

Οι πιλοτοι της Γιουροσυπρια σε εκτακτη γενικη συνελευση απορριψαν τις προτασεις της εταιρειας, για την ανανεωση της νεας συλλογικης συμβασης. Οι προτασεις τις οποιες κατεβασε στην συνελευση η ηγεσια της ΠΑΣΥΠΙ καταψηφιστηκαν απο τους πιλοτους οι οποιοι δηλωσαν οτι αν η εταιρεια δεν δωσει νεες προτασεις θα προχωρησουν σε απεργιακα μετρα.

Η εταιρεια κωλυσιεργει για να κερδισει χρονο οχι μονο για να μη δωσει γροσι στους πιλοτους αλλα και να μπορεσει να εφαρμοσει το «στρατηγικο σχεδιο» με το οποιο θελει να μειωσει τους μισθους και τα ωφεληματα οχι μονο των πιλοτων αλλα και των αλλων εργαζομενων στις Κυπριακες Αερογραμμες. Την ιδια ωρα για να τρομοκρατησει τους εργαζομενους και να περιορισει τις αντιδρασεις τους απειλει με απολυσεις ή ακομα και με ολοκληροτικη διαλυση της εταιρειας.

Οι αντιδρασεις σ'αυτα τα σχεδια δεν προερχονται μονο απο την συντεχνια των πιλοτων. Ολοι οι εργαζομενοι στις Κυπριακες Αερογραμμες ανησυχουν γι'αυτη την τακτικη της εταιρειας να φορτωσει τα προβληματα που η ιδια δημιουργησε στις πλατες των εργαζομενων.

Η ΣΥΝΥΚΑ και η ΣΥΔΗΚΕΚ δηλωνουν και οι δυο αντιθετες στο στρατηγικο σχεδιο. Δεν αρκουν ομως οι δηλωσεις. Η αναμονη που ακολουθουν οι ηγεσιες των συντεχνιων οπως και η υποχωρητικοτητα τρεφουν την αδιαλλαξια της εταιρειας και της ανοιγουν την ορεξη για να ζητα και νεες θυσιες.

Αυτο που χρειαζεται για να κερδισουν οι πιλοτοι της Γιουροσυπρια και να αναγκασουν την εταιρεια να υποχωρησει και να ανανεωσει την συλλογικη συμβαση ειναι δυναμικα μετρα, απεργιες και κινητοποιησεις. Μονο μ'αυτα καταλαμβαινει η εταιρεια.

Η επιθεση στρεφεται εναντια σ'ολους τους εργαζομενους στις Κυπριακες Αερογραμμες, τους πιλοτους, τους αεροσυνοδους, τους μηχανικους τους γραφεις και τεχνικους γι'αυτο και η απαντηση πρεπει να ειναι αναλογη. Χρειαζεται μια κοινη απεργια σε ολους αυτους τους κλαδους. Αυτο μπορει οχι μονο να σπασει το αδιεξοδο για την συμβαση αλλα και να ανατρεψει τα στρατηγικα σχεδια της εταιρειας και της κυβερνησης που προσπαθουν να φορτωσουν τα βαρη της κρισης στις πλατες των εργαζομενων.

Μονο ετσι μπορουν να κερδισουν σημερα αλλα και να σωσουν τις δουλειες τους απο τα δοντια των μεγαλοκαρχαριων που θελουν να βαλουν χερι στην εταιρεια.

Ν.Α.

Πρωτοχρονιατικο Παρτυ

★ της Εργατικης Δημοκρατιας

Σαββατο 20 Δεκεμβρη, ωρα 8:30 μμ

στο κεντρο Φραχτης στα Λατσια

- **Ζωντανη μουσικη απο το συγκροτημα ACES**
- **Προγραμμα απο τουρκοκυπριους μουσικους**
- **Σπιτισιο φαγητο**
- **Κληρωσεις και πλουσια δωρα**

Τιμη 6 λιρες με φαγητο και ποτο. Για μαθητες, στρατιωτες και ξενους εργατες 4 λιρες

☞ *Στο παρτυ εχουν προσκληθει και θα συμμετεχουν πολλοι τουρκοκυπριοι φιλοι, υποστηριχτες της επαναπροσεγγισης απο το βορρα.*